

Index Rerum,

non mera. 248.2.20
 Pronuntiatio super principali, inducit pronuntiationem super incidenti, quando hoc subordinatur causae principali contraria. 414.1.29
 Pronuntiationis vigor nascitur ex iudicio, quo quis est inclusus. 357.1.21
 Pronuntiationem siue tacitam, siue expressam, super defertione praecedat citatio partis, & eius exceptionem examinatio. 240.2.84
 Proprietas bonorum in quibus pater habet usufructum, an possit confiscari pro delicto filii familiaris. 383.1.242. remissiuè.
 Proseffatio vt nihil fiat nisi docta de legitimo mandato, debet repeti non à quolibet actu. 241.1.131. & seq.
 Prouiso hominis facit cessare priuilegium sibi à iure concessum. 7.2.23
 Prouiso Parochialis per ordinarium si est sortita effectum, & tradita possessio, à secunda sententia illius reuocatoria emissa appellationi per possessorem esse deferendum, quod die decernitur in Senatu regio, vimque facere iudicem eam exequi volentem. 45.1.54
 Prouiso rectoris Parochialis non suspenditur per appellationem subsecutam. 56.2.44
 Prouiso beneficiorum erit nulla, si non seruetur forma praescripta à iure, statuto, aut fundatione. 97.1.40
 Prouiso Parochialium facta non seruata forma praescripta à Concil. Trid. sess. 24. de reformat. c. 18. & motus proprii in conferendis, irrita est ipso iure. 97.2.44
 Prouiso Parochialis non seruata forma vacare dicitur, vt antea. ibid. 44
 Prouiso beneficij siue simplicis siue curati facta iudicialiter, substantialia iudicij debent seruari, aliàs omisso causam praebet appellandi suspensione, quamuis aliàs seruata sit forma Trident. 112.2.196
 Prouiso regia praesentationis directae ordinario aliquando narrat ius patronatus regale esse motu proprio, aliquando verò illud asserit ex relatione praesentari. 143.1.164
 Prouiso Parochialis vbi sit facienda in contradictorio iudicio, prima sententia exequitur, si est vacans Parochialis, secus si non est vacans: & de ratione. 145.2.187
 Prouiso facta iure deuoluto, eo quod praesentatus sit indignus, si non apparet de indignitate, erunt tentata gesta appellatione pendente. 165.2.58
 Prouiso Magistralis aut Doctoralis non facta per capitulum intra sex menses, an deuoluatur Episcopo. 167.2.77. remissiuè.
 Deuolutio iure facta prouiso Parochialis iuris patronatus laici seruatur forma concursus, licet aliàs non requiratur, quando prouidetur ad praesentationem patroni, & de ratione. 168.1.90
 Prouiso omnis facta determinato modo suos terminos egredi non debet. 276.2.47
 circa Prouisionem beneficij curati quae forma sit praescripta à Concilio Compostellano refertur. 98.2.54
 in Prouisione Parochialis iuris patronatus laicorum concursus non requiritur, & quae forma sit inducta. 103.2.105
 à Prouisione beneficij siue curati siue simplicis facta per ordinarium cedente vel decedente colligante, tanquam nulla ipso iure appellationi interdictae non deferens vim faciet. 110.1.162

in Prouisione canonicatum Doctoralis & Magistralis multa pro forma requiruntur, & quae. 112.2.191
 de Prouisione beneficiorum tam simplicium quam curatorum plura annotantur remissiuè. ibid. 195
 Deuoluta Parochialis prouisione debet superior adhibere concursum, vt determinauit congregatio Concilij. 168.1.89
 Prouisiones Apostolicae non mutant statum beneficij iuris patronatus, nec patronis nocent docentibus de iure patronatus. 130.2.27
 Prouisiones nulla non sunt in consideratione ad praescriptionem inducendam. 132.2.49
 Prouisiones beneficij reseruat virtute regulae octo mensium continentis decretum irritans, facta in mensibus referuatis sunt nullae ipso iure quoad titulum & possessionem. 134.2.71
 Prouisiones Regis recententur, quibus haec iuris regij patronatus cognitio priuatiue est reseruata consilio Camerae. 146.2.198
 Prouisus ad Parochialem per ordinarium non est à possessione auocandus, etiam si iudex appellationis nullum & notorie iniustum declarat ordinarij iudicium. 45.1.53
 Prouisus contra formam & dispositionem c. 2. vt lite pendens, lib. 2. est de facto remouendus à possessione. 110.1.163
 Prouisus per ordinarium de beneficio, non seruato ordine iuris, non facit fructus suos. 411.1.86
 Prouisus de quarta portione, cuius vigore optauit dimidiam, & successiuè integram, sententia declarat primam prouisionem nullam, in portione optata exequitur. 487.2.29
 Prouisus, vide Appellatio.
 Pubertas in alimentis intelligitur in puella vsque ad 14. in puero vsque ad 18. annum. 449.2.34

Q

Qualitas accessorie & incidenter deducta super validitate scripturae in possessorio principaliter intentato, non tollit appellationem. 183.2.112
 Quaestio intrinseca de tituli inualiditate non admittitur in adipiscenda possessio, tam in profanis quam beneficialibus. 380.1.209
 Qualitas naturalis, & accidentalis quando in aliquo concurrunt, & simul stare non possunt, praevalet naturalis. 8.1.29
 Qualitas proueniens ex officio iudicis ad alimeta & eius priuilegium vt praeponderet, debet actor in iudicium deducere, & probare qualitates huius officio iudicis necessarias. 9.1.41
 Qualitas prohibitiua & permissiua quando concurrunt circa vnum & idem indiuiduum, qualitas negatiua vincit. ibid. 2.44
 Qualitas diuitiarum & paupertatis in causa mercedis quoad admittendam vel reiciendam appellationem attendenda est. 25.1.83
 Qualitas & natura appellationis multoties variatur, & alteratur ex modo procedendi. 30.2.23
 Qualitas adiecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, vel participij. 101.2.87
 Qualitas quae à principio requiritur tempore prouisionis beneficij, non sufficit, si postea sequatur. ibid. 89
 Qualitas attenditur quae Ecclesiae prodest, & est magis fauorabilis, cum ex concursu maior utilitas sequatur Ecclesiae. 104.1.110
 Qualitas & natura beneficij vni accessorie non attendi

& Verborum.

attenditur, sed principalis. ibid. 2.119
 Qualitas regia non transit cum re in donatarium priuilegium. 155.2.293
 Qualitas beneficiorum, de cuius prouisione tractatur, alterat, & variat prohibitionem appellationis. 160.1.1
 Qualitas attribuens potestatis in primis debet constare. 165.1.53
 Qualitas legitimi administratoris tenetur pater in libello inserere. 386.2.261
 Et verba libelli referenda sunt ad personam filij. ibid. 262
 Qualitas attendi debet sub qua actus & dispositio geritur. 388.1.278
 Qualitas administrationis si à principio non exprimitur, colligitur ex discursu causae. 389.2.298
 Qualitas resolutiua transit in tertium emptorem vigore executionis, quia inhaeret à primordio. 489.1.46
 Qualitate administratoris legitimi ommissa, in dubio censetur causam tractare nomine proprio, non alieno. 386.2.263
 Qualitates contrariae quando in eadem sententia concurrunt, alia permissiua, alia verò prohibitiua appellationis, accessoria cedit naturae principalis. 20.1.33
 Qualitates contrariae concurrentes in sententia circa vnum inseparabile & quae principaliter tamen, qualitas prohibitiua appellationis praevalet. ibid. 34
 Qualitates omnes quae insunt in termino relato, repetuntur in termino referente. 469.2.123
 Qualitatum appositio in prouisione beneficij est forma, & earum ommissio vitiat. 101.1.84
 Querela aduersus executores excedentes quotidie vtuntur aduocati in supremis tribunalibus. 280.1.88
 Querela ab excessu non operatur effectum suspensionum. ibid. 2.94
 Querela supponit superiorem, coram quo proponenda est. ibid. 98

R

Radice infecta rami exciuntur, & palmites inficiuntur. 319.2.36
 Radice infecta & extincta rami pullulare non possunt. ibid. 37. & 487.1.19
 Ex eadem radice si multiplex vitium nascitur, eodem modo tollitur & resoluitur. ibid. 20
 Raptus crimine condemnatus non appellat. 202.1.37. declara vt 40
 Etiam si sit confessus tantum, vel coniunctus tantum. ibid. 38
 Raptus criminis causa damnatus, scilicet socius, auxiliator, receptor, aut consultor appellare potest. ibid. 1.39
 Ratificatio appellationis debet fieri intra terminum ad appellandum. 115.2.221
 Ratio propter quam sententia in Parochialibus exequitur, durat in qualibet instantia, qua beneficium adhuc sit vacans, ex quo nullus deicitur de possessione. 43.1.36
 Ratio appellandi vbi est in promptu, puta per nullitatem, etiam in remedio l. fin. C. de edicto diui Adri. appellatio vtrumque habet effectum. 94.1.19
 Ratio propter quam exequitur prouiso Parochialis vacantis, militat in prouidente iure deuoluto, cum idem animarum periculum adest in Ecclesia

vacante. 162.1.24
 Rationem reddendi actus duo continet separata, rationem reddere & reliqua soluere. 417.1.141
 Rationem reddere propriam habet significationem reliqua soluere. 418.1.149
 Reuocatio, vel reparans Ecclesiam dirutam an acquirat ius patro. & an illud acquirere ex constructione si funditus diruta sit, illud amittat, & quid quando simul dotauit. 56.2.46. remissiuè.
 Rector inutilis effectus, seu senio impeditus, non est probandus suo beneficio. 21.1.42
 Rectori impedito perpetuo, seu etiam imperito, atque illiterato, ordinarius potest dare coadiutorum temporalem, non perpetuum, nec cum futura successione. ibid.
 Rectori nouiter edificatae Ecclesiae quae portio assignati debet per Episcopum, & vnde deducenda iuxta nouiter per Trid. disposita. 56.1.40
 Recuperanda possessionis remedium non admittit appellationem. 177.1.55
 Recuperanda possessionis interdicta non admittunt appellationem. ibid. 2.58
 Recuperanda singula interdictorum species non recipiunt appellationem. ibid. 59. remissiuè.
 Recurreo. Propter difficultatem recurringendi ad superiorem licet iuris rigorem transgredi. 298.1.21
 Redditus Clericorum vbi non superfluit ad reparationem Ecclesiae, potest expendi pecunia publica vniuersitatis, & in subsidium collectari vicinis. 52.2.12
 Redditus annuus debitus ex contractu, regulariter vna est obligatio, & actio, & ad haeredes transit. 342.1.138
 Debitus ex contractu cum conditione singulari annis adimplenda, tunc quot sunt anni, tot sunt obligationes. ibid. 139
 Redditus ad vitam tot continet obligationes, quot praestationes annuar. ibid. 140
 Redditus annuus an debeat condemnatus à tempore primae sententiae, quae ad illos condemnauit ex tunc, vel à tempore vltimae confirmantis. 450.1.36
 Redintegratio vnde. 422.1.193
 Reductio arbitramenti si petatur post illius arbitramenti executionem, illam non reuocat, nec impedit. 188.2.13
 Reductio ad arbitrium boni viri intra decem dies debet peti iure regio. ibid. 16
 Reductio an etiam iure communi debet peti intra decem dies. 189.1.17
 Reductio coram quo iudice sit petenda, & de variis opinionibus. ibid. 18. remissiuè.
 Reductio debet peti intra decem dies etiam iure canonico. ibid. 19
 Reductionis sententia lata à iudice, vt bono viro appellationi non esse deferendum, qui teneant. 186.2.1
 Reductionis sententiam admittit appellationem suspensiuam, qui cum Baldo subscripserint. 187.1.3
 Contrarius perplexus & varius redditur, in resolutione huius articuli. ibid. 4
 Baldi distinctio refertur. ibid. 2.5
 Reductionis iudice confirmante arbitramentum non licere appellari, secus ab eo illud infirmante, qui tenuerint, recententur. ibid. 6
 Quae procedit siue ipse iudex moderetur, siue confirmet, vel infirmet arbitramentum. ibid. 7
 Et haec opinio maxime procedit si sententia feratur ad fauorem eius, qui petit reductionem. 188.1.8

Reductionis

Index Rerum,

- Reductionis sententia an admittat appellationem iure regio. *ibid.* 9. remissiuè.
- Regnum caput est omnium maiorum Hispaniæ. 141.2.152
- Regnum cuius ciuitates aliqua parent Imperio, totum intelligitur illi subiectum, quia sufficit partis tantum habere pacificam possessionem, ut totius habere intelligatur. 137.2.107
- Regula duæ ubi reperiuntur, vna firmatua, alia prohibitiua, hæc præponderat. 7.2.25
- Regula assignatur quibus cognoscitur quando executoriales inter alios expeditæ possint exequi inter alios non citatos, ut excessus detegatur vel non. 386.1.257
- Remedium possessorum ex c. redintegranda, siue fit intentatum in foro Ecclesiastico, siue seculari, datur appellatio suspensiuæ. 179.1.68
- Et de ratione. *ibid.* 69
- Renuntiatio appellationis quædò expressè per transactionem fiat. 116.1.229
- Renuntiatio per pactum de nõ appellando valet, & non suspenditur sententia executionis. *ibid.* 2.230
- Renunciatio appellationis inducitur per pactum de stando vnica sententiæ valet. *ibid.* 231
- Renunciatio appellans in criminalibus valet, vbi delictum est notorium. 199.1.9
- in Reparatione Ecclesiæ & quis ad eam tenetur contribuere, attenditur primitus consuetudo, & obseruantia. 53.1.13
- Repositio sententia ob excessum executionis, an fructus comprehendat etiam si nõ exprimat. 497.2.136
- Repositio sententiæ ob excessum quando satisfactum censetur, multa remissiuè. 509.1.257
- Repusio ob ineptam actionem propositam non obstat exceptio rei iudicatæ aptam vltèrius proponenti. 290.1.201
- Res postquam semel prohibitionem euasit, semper remanet libera. 45.2.55
- Res semel effecta alienabilis, semper remanet alienabilis. *ibid.* 56
- Res quæ semel exiit de trunco, & de familia, non dicitur amplius esse de trunco, quominus retractui locus sit. *ibid.* 58
- Res perpetuè esse debent apud successores vocatos, vbi perpetuè ius competit. 133.2.61
- Res eius esse præsumitur, cuius est signum & marca. 154.1.271
- Res obligata, si transit in aliam formam reducibilem ad primam materiam, non extinguitur ius pignoris competens in ipsa prima materia. 157.1.309
- Res transit cum sua causa, & suo onere. *ibid.* 310
- Res empta ex pecunia redacta ex re maioratûs, in eius locum subrogatum cum omnibus qualitatibus primordialis maioratus. *ibid.* 317
- Res cum reperitur penes condemnatum, alius non impedit executionem, nec illi præstat cautio, 168.1.115
- Res iudicata dicitur vbi concurrunt identitas rei, causæ, & personarum. 217.2.28
- Res vbi in specie præstanda erit, executor facit præceptum reo vt intra triduum restituat, qua non restituta cogitur manu militari. 307.1.29
- Res ad quam quis est condemnatus si longè absit, quomodo sit faciendæ executio. 308.1.36
- Res iudicata non facit ius in iis quæ tempore mutantur. 338.2.95
- Res iudicata licet perpetua sit, tamen non obstat agenti ex noua causa superueniente de nouo. 340.2.116
- Res iudicata non præiudicat non citatum ad actum, quo lædi potest. 357.1.18
- Res iudicata inter alios lata, aliis non præiudicat. *ibid.* 19
- Res iudicata vt obstat, debet adesse identitas causæ, rei, & personæ. *ibid.* 2.25
- Res à possessore non citato auocanda non est, nisi legitima causæ cognitione præcedente etiam remedio aliquo possessorio. 364.2.84
- Res inter alios iudicata aliis non potest præiudicium generare. 365.1.86
- Res petita actione personali, puta ex vendito, donato, & similibus, alienata, lite pendente efficitur litigiosa, & in emptorem scientem dirigitur executoriales. 375.1.173
- Res emphyteutica alienata lite pendente, aut præsentato instrumento quærentigatio in iudicio contra emphyteutam, executio dirigitur in tertium. 381.2.221
- Res iudicata cohæret rei, & authoris accessione vitur successor. 385.1.243
- Res non intelligitur restituta, dum etiam fructus non restituntur. 413.1.103
- Res reddita restituta aut soluta propriè dicitur, quæ non deteriorata redditur aut soluitur. 421.2.183
- Res abesse dicitur cuius corpus manet, sed forma mutata est. *ibid.* 185
- Res vna quando alteri accedit & cohæret, non debet ab ea separari, quia vnica iudicatur. 440.1.105
- Res iure communi non habet accessiones limitatas pertinentiæ, nec appendices, nisi ab homine aut consuetudine ei attribuantur. 442.1.129
- Res inter alios acta tertio non præiudicat, nec contra non nominatum in sententia eius executione comprehenditur. 485.2.3
- Res in solutâ data mulieri virtute executionis, quæ in gradu appellationis reuocata fuit, an hæc reuocatoria exequi possit contra virum, cui hanc rem appellatione pendente dederat in dotem mulier. 486.1.10
- Res affecta si trahatur in clericum, quam detinet eius respectu, iudici seculari non tollitur iurisdicção. 491.2.76
- Res per clericum adepta vigore executionis attentatæ excessiuè, inordinatæ, aut aliter nullæ, postmodum recisæ, ab eo auocari potest per iudicem laicum. 497.1.127
- Rei semel alterata natura, semper remanet alterata. 45.2.57
- Rei iudicatæ exceptio vt obstat, debet euidenter stare. 290.1.204
- Rei iudicatæ cessante causa ex noua causa superueniente, cessat res iudicata. 338.2.94
- Rei iudicatæ exceptio quando prodest absolutio ob non probationem actoris in realibus aut personalibus. 340.2.124. remissiuè.
- Rei iudicatæ exceptio obtentæ contra receptatores reddituum, an præiudicat domino principali. 346.1.174
- Rei alienatione facta in fraudem paratæ executionis pro quantitate pecuniæ, fit executio in tertium emptorem. 376.1.175. & cur. *ibid.* 2.176
- Rei iudicatæ exceptio non intrat vbi nõ adest identitas rei, causæ & personarum. 388.1.275
- Rei appellatione, tota continetur. 422.2.199
- Rei perfectæ nihil addi potest. 509.1.254
- Impossibile est obtinere rem iudicatam præcisè satisfieri, consulitur meliori modo quo possit. 468.1.104

Rem

& Verborum.

- Rem litigiosam alienatam lite pendente in clericum, potest index secularis ab illo auocare, & in eum sententiam latam exequi. 495.2.110
- à Re iudicata non appellari iura clamant. 241.2.93
- Re euicta in solutum pro debito data à iudice vel à parte, non agitur ex actione primariâ, quia est extincta, sed vtili ex empto. 344.2.160
- Re euicta in solutum data, an, & quando liberentur priores fideiussores & pignora. *ibid.* 161
- Re prohibita è regno extrahi, si publicatur, publicatur etiam curus, faccus, nauis, &c. quibus exportatur. 440.1.106
- ad Rescissionem antecedentis, sequitur rescissio subsequens. 489.1.48
- Rescriptum ad lites est commune, & regulatur secundum ius & iustitiam. 41.1.16
- Rescriptum quo prohibetur appellatio, pariter operatur in præiudicium actoris ac rei ex capite æqualitatis seruandæ in vtroque. *ibid.* 2.20
- Rescriptum Principis recipit interpretationem à iure communi. 93.2.15
- Recipit interpretationem à iure, cum se conformare censetur. 502.1.183
- Referuatio licet non intret in patronatu mixto, procedit in mixtura equali, secus si pars Clericorum habet plures voces, quàm laicorum, quia alteratur beneficii natura. 105.2.127. vide 114
- Referuatio iurium facta in vltima sententia illius respectu dicitur cæteris difformis, & datur appellatio à referuatione noua. 219.1.43
- Referuatio iuris facta in sententia, conseruat ius condemnato competens. 339.2.104
- Referuatio iuris est exceptio quæ modificat actum, atque omnino admittenda est. *ibid.* 106
- Referuatio iuris confirmat non referuatum, & conseruat referuatum, ac si nulla faret condemnatio. *ibid.* 107
- Referuatum ius in sententia, ipsius executionem non suspendit, secus si sententia condemnat sub aliqua modificatione, aut limitatione, quia tunc suspendit. 475.1.34
- Referuatum ius condemnato in sententia, eius executionem non suspendit, quia intelligitur referuatum in aliud iudicium. *ibid.* 35
- Secus si sententia aliquam exceptionem aut limitationem adiciat. *ibid.*
- Resignatio facta sine consensu patroni est nulla, & si ex hac causa patronatus præsentet aliquem, non tenet, quia non abdicatur ius à resignante: at si lite pendente resignans moriatur, & patronatus prosequatur litem cum resignatio, & asserat institutum iam præsentatum, hæc litis prosecutio æquipollet nouæ præsentationi. 102.1.94
- Resignatio beneficii facta lite pendente afficitur vitio litigij. 377.2.185
- Resignationes plerumque in causa sunt, vt ignorentur vacationis beneficiorum iuris regij patronatus. 141.1.146
- Resignatarius tenetur dimittere possessionem à se possessi beneficii, postquam adeptus est possessionem beneficii resignati (non obstante appellatione) cui non deferens iudex vim nullam facere declarabit Senatus. 59.2.6
- Resistere verbum in sententia appositum fructus quoque comprehendit ex propria vi & virtute. 413.1.106. & *ibid.* 2.107
- Restituit non solum qui corpus, sed etiam qui omnem rem, conditionemque reddita causa præstat. 413.2.109
- Restitutio gratiosa non præstat fructus, secus rigorosa. 421.1.175
- Restitutio Principis ad quæ bona & fructus extendatur. *ibid.* 178. remissiuè.
- Restitutio in integrum quando potest opponi rei iudicatæ, & suspendit executionem, procedit si opponatur coram iudice, non autem coram excoctore. 332.2.38
- Restitutio est in pristinum statum repositio seu reintegratio. 413.2.108
- Restitutio tota iuris interpretatio est. 421.2.187
- Restitutio est in pristinum statum reintegratio. 422.1.192
- Restitutio tantum restituit, quantum abstulit id aduersus quod restitutio datur. *ibid.* 2.196
- Restitutio facit renasci quod extinctum fuit. *ibid.* 198
- Restitutio redigit omnia ad pristinum statum etiam aduersus tertium. 488.2.37
- Restitutio facta iuris dispositione, ex causa quæ inest à primordio tituli, præiudicat tertio, & contra eum operatur. *ibid.* 39
- Restitutio per viam iuris inhæret à primordio, ita vt ius transferentis non fuerit liberum à principio, quod ideo recisioni est subiectum. *ibid.* 40
- Restitutio iuris ob iniustitiam, comprehendit bona ablata, & in hunc incorporata, sed alienata in tertium possessorem. *ibid.* 41
- Restitutionis rei facta condemnatio intelligitur & de fructibus quos de iure condemnatus tenebatur restituere. 412.2.102
- Restitutionis gratia tantum attribuit, quantum condemnationis sententia ademit. 422.2.197
- Restitutio à Principe facta etiam ex gratia, dicenti haberi pro non facta confiscatione, & esse irritam, ius tertio tollitur, & omnia prouenientia ex tali condemnatione resoluuntur. 487.1.42
- Restitutus quis non dicitur, nisi plenariam consequatur restitutionem. 422.2.198
- Retentio conceditur in re separata, quando melioramenta facta in vna re eius valorem excedunt. 478.1.66
- Retentionis exceptio aded fauorabilis est, vt etiam post sententiam competat. 337.1.75
- Retentionis exceptio admittitur in executione, etiam si ea sit processui opposita, non tamen per iudicem terminata. *ibid.* 76
- Retentionis exceptio non decisa, etiam in iudiciis priuilegiatis opponitur post sententiam, & à reiectione appellatio admittitur. *ibid.* 77
- Retentionis pro melioramentis exceptio suspendit sententiæ executionem, etiam si opposita fuisset in iudicio principali, non tamen de ea iudicatur. 477.1.59
- Retinenda in singulis speciebus non admittitur appellatio. 477.1.56
- Prout in interdico ne vis fiat. *ibid.*
- Interdico vtrobi. *ibid.*
- Interdico de superficie. *ibid.*
- Interdico de itinere actûque priuato. *ibid.*
- Retinendæ interdico non cadit attentatum. *ibid.* 2.57
- Reinueri vna res non potest pro expensis in alia re factis. 477.2.64
- Retractata sententia tacitè retractata, intelligitur executio eius vigore facta, omniâque quæ victor eius occasione habuit, in pristinum restituntur. 500.2.164
- Reuocata sententia non præstat bonam fidem, quoad fructuum acquisitionem. 500.2.167
- à Reuoca

Index Rerum,

à Reuocatione iniuste delationis non præcedere contradictione partis appellatæ, poterit idem appellans iterum appellare. 238.1.55
 Rex Hispaniæ licet non sit vsus sui intis patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non vsu. 136.2.98
 Indultis iuris patronatus vsus est semper in parte. 137.1.100
 Maiori parte beneficiorum consistorialium virtute concessionum Apostolicarum vsus est, quoties vacare contingunt. ibid. 106
 Non tractat de acquirendo nouo iure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conseruando sibi ex indultis Apostolicis competente. ibid. 2.110
 In sua præsentatione ad beneficium nouiter repletum, vt præferatur, debet de suo iure patronatus in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur. 142.1.159
 Misit per sua Regna præcipue Galliciæ Austriæ & Obiedo personas fide dignas scientiæ & conscientiæ, vt recognoscerent beneficia suo regio patronatus spectantia. 143.1.165
 Fuit redactus ad suum ius eligendi, quod prius habebat consensus & ordinatione Ecclesiæ vniuersalis, & prælatorum Hispaniæ. 150.1.228
 Hodie præsentat Prælatos Ecclesiarum, cuius iuri patronatus nihil detrahitur. ibid. 2.231
 Ob suam suorumque ministrorum maximam religionem maiori fruitur potentia, quam nemo hucusque fuerit assequutus. ibid. 232
 Quot, qualisve Episcopus & Archiepiscopus prouideat in Hispania, & extra illam, remissiuè. 151.1.237
 Potest opponere Episcopum electum sibi esse suspectum, quo probato, retractatur electio. ibid. 240
 An possit donare ius patronatus sibi à sede Apostolica concessum in consistorialibus, remissiuè. 155.2.295
 Regis & eius Consilij supremi iussu, an possint capere, pignoratè bona Ecclesiastica, huc decimas contribuere tenentium ad huiusmodi Ecclesiæ reparationem tanquam Concilij Tridentini executoris. 52.2.8
 Eius priuilegio nullo modo detrahunt summi Pontifices, sed passim augent cum eius merita crescant. 136.2.96
 Regis interest, nosse qui in suo regno Ecclesias sunt administraturi. 151.1.241
 Regi Hispaniæ competit ius patronatus in quibusdam beneficiis ex bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum. 128.2.10
 Regi cum nunquam currat tempus ad præsentandum ex defectu scientiæ, semper poterit reclamare contra prouisiones ordinarij. 132.1.44
 Regi Catholico ius patronatus in consistorialibus beneficiis Hispaniæ fuit attributum Pontificum indultis. 150.1.225
 contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, vt aliquis vsurper ius patronatus, cum potius tales Bullæ in eius derogatione retinentur in Hispania, ne illis vti queant impetrantes. 130.1.17
 Regem Catholicum magno profequi fauore per Romanam Ecclesiam. 150.2.232
 Rege Hispaniæ existente in quasi possessione iuris patronatus vniuersalis beneficiorum consistoria-

lium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquod illorum quasi possidere: & de ratione. 140.1.137
 Rege absente nuntiatio fiebat eius Vice-Regi. 150.1.230
 Reges Hispaniæ sunt veri patroni Cathedralium, prælatiarum, & Abbatiarum consistorialium horum regnorum Hispaniæ. 149.2.223
 Et quo iure. ibid. & numeris seqq.
 Reges omnes de iure communi habere regium patronatum maiorum Ecclesiarum suæ ditionis, qui affirmant. 151.1.239
 Regibus Hispaniæ non currit tempus quadimestre ad præsentandum beneficia & Episcopatus suæ Coronæ, etiam si eorum officiales sciant vacationes. 132.1.43
 Et etiam si Rex ipse sciat vacationem ob maximas occupationes. ibid. 43
 Regium consilium Cameræ iam hodie non solet expedire prouisiones regias præsentationis, nisi prius de iure patronatus regio legitime doceatur, & quare. 147.1.203
 Regium Cameræ Consilium recusante ordinario instituire præsentatum à Rege, potest expedire secundam iustionem præsentationis cum relatione negligentie ordinarij, directam Metropolitanæ vel ordinario viciniore, vt instituitur. 148.2.217
 Regium ius patronatus dicitur ius regale, & inter cætera Principis regalia computatur. 150.1.226
 Regium eligendi ius variatum fuit, quia nuntiata Regi morte prælati eligendi petebatur licentia per Capitulares Ecclesiæ, quorum electio Regi præsentabatur. ibid. 229
 Regij patronatus præcipuum fundamentum est priuilegium, quod habent Reges. ibid. 2.133
 super Regio patronatu orta cõtrouersia Sixtus IV. concessit Regibus Catholicis perpetuo, vt ad Episcopatus eligeretur ab eo nominati & petiti. ibid. 235
 Rem si insistat ex aliqua causa, vt prius sibi nõ præfiguratur dilatio ad probandas suas exceptiones, quousque actor suam probet intentionem in iudiciis Ecclesiasticis obtinebit. 118.1.247
 Reus conuentus rei vindicatione negans possidere, & conuictus de mendacio, non appellat. 176.1.41
 Reus conuentus si non possideat, & de iure agentis conser, iudex declarat rem pertinere ad actorem absoluto reo. 419.1.158
 Et tunc si reus post rem iudicatam, caperit possidere, in illum fit executio absque nouo processu. ibid. 159
 Quod idem procedit in bonorum possessione. ibid. 160
 Reus inuentus non possidere, non est absolendus ab obseruatione iudicij, sed actor probans de suo iure declarandus dominus, & que sit huius declarationis utilitas. ibid. 2.162
 Reus ob non possessionem tempore late sententiæ tandiu durat absolutus quandiu non possideat, secus cessante causa & cæperit possidere. ibid. 165
 Reum conuentum & non inuentum possidere tempore late sententiæ, iudex poterit condemnare, vt quoadcunque bona habeat, restituat actori rectè suum dominium probanti. ibid. 161
 declarata vt ibid.
 contra Reum semel absolutum in interdico vti possidetis, ex eo quod actor non probauit possessionem suam ob nouam turbationem, non potest actor

& Verborum.

actor iterum agere. 464.2.75
 Nisi agat ex noua possessione & ex noua causa. ibid.
 Rota decisio refertur, vt secunda sententia reuocatoria primæ executæ in Parochiali non sit executanda appellacione remota. 46.1.67. & 52
 Rota stylus obseruat, vt examen testium sit nullum, si fiat à notario reculato, quia sola suspicio iurata illum remouet in totum. 118.1.248
 Rota Romanæ determinatio in hoc articulo refertur. 234.2.24
 Rota decisio mirabilis refertur in proposito, vbi condemnatus ad beneficij restitutionem cum fructibus compellitur præstare fructus decursos post sententiam vsque ad actualem dimissionem. 447.2.14

S

Salarium Aduocatorum, Procuratorum, & sollicitatorum an recipiat appellacionem suspensiuam. 25.1.80
 Salarium petitur in iudicio, vbi lis mota fuit, & etiam in foro Ecclesiastico, quo laicus potest compelli pro salario litis ibi tractatæ. 26.1.94
 Salarij famulorum sententia non suspenditur per appellacionem à condemnato emissæ, quia res dilationem non patitur. 24.2.78
 Salarij & mercedis famulorum causa summarie tractatur, atque etiam appellatio à sententia salarij mercedis non retardat executionem. 25.1.79
 Salarij & mercedis famulorum causa tractatur in die feriato ob honorem Dei, quia succedit loco alimentorum. ibid. 2.86
 Salarij materia remissiuè. 26.1.93
 Salarij & mercedis executio non suspenditur per appellacionem. 29.1.4
 Saluanum interdictum est vtilissimum, & merè possessorium, quod ad cælum exclamant Doctores. 176.1.43
 Competit fundi domino contra colonum, vt adipisci possit possessionem earum rerum, quæ illata sint in fundo. ibid. 44
 Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum. ibid. 44
 Saluanum interdictum vile datur etiam domino contra conductorem prædiorum vrbanozum. ibid. 2.45
 Saluanum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacumque causa. ibid. 46
 Duæ contrariæ opiniones referuntur. ibid. 47
 Saluanum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur. ibid. 2.48
 Non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maxime requirentes altiore indagationem. 177.1.50. secus hypothecaria. ibid.
 De pluribus specialitatibus Saluani interdici, & differentis inter illud, & actionem hypothecariam, remissiuè. ibid. 51
 Saluanum interdictum ita se habet ad actionem hypothecariam, sicut possessorij ad petitorium. ibid. 52
 Saluanum interdictum tanquã merè possessorium non admittit appellacionem suspensiuam, secus actio hypothecaria. ibid. 53
 Saluanum possessorium non admittit appellacionem etiam iure canonico. 180.2.81
 Saluanum interdictum quando possit habere mix-

Salgado de proesi. Reg. Tom. 11.

turam proprietatis, vt appellatio admittatur. 184.1.96
 Saluano vtens non tenetur probare, rem hypothecatam fuisse in bonis debitoris, sed illam possidisse. 176.2.49
 Scientia & notitia procuratoris cum quo lis acta fuit ad appellandum, nocet domino, & illi ex tunc currit. 115.2.223. & 228
 Scientia officialium in præscriptione contra Principem sufficit, vt illi præiudicet. 130.1.18
 Sufficiet in præscriptione, nempe in iis quorum administratio spectat ad eosdem officiales, eaque ratione possunt reclamare. ibid. 2.21
 Non nocet Regi in eius iure patronatus. ibid. 23
 In præscriptione contra Principem non sufficere qui teneant. ibid. 1.19
 Qui in hac controuersia mediam tenuerint opinionem. ibid. 20
 Scientia aliquorum ex patronis nõ nocet aliis ignorantibus vacationem. 166.1.63
 Senatus regius aditus per viam violentiæ quotidie decernit, vim facere iudicem non deferentem appellacioni emissæ à sententia negatiua lata contra agentem aliqua via priuilegiata, scilicet executiua. 40.2.12
 Senatus, ad quem recurritur per viam violentiæ, quotidie declarat, vim non fieri appellacioni non deferendo interiectæ à secunda sententia reuocatoria prioris, si eius virtute mittatur aliquis prouisus in possessionem vacantem beneficij, & ita communiter præficiatur. 43.1.35
 Senatus regius aditus per viam violentiæ communiter decernit, deferendum esse appellacioni interiectæ, vbi euident in iustitia apparet ex actis, reprobata opinione Iosephi de Sele. 93.1.8
 Senatus regius in cognitione per viam violentiæ ab actibus negatiuis, solum inquirat, an appellatio de iure sit legitima, quæ sitalis reperitur, vim fieri decernit indubiè. 197.1.89
 Senatus regius aditus per viam violentiæ ob denegatam appellacionem ab excessu, quo decreti genere vti solet, & quomodo concipiendum. 286.2.159
 Sententia lata contra fabrum malleantem circa domum scholaris seu Doctoris, appellatio non admittitur. 12.1.66
 Sententia contra alimentarium lata si exequetur, foret dare priuilegium, cui ius negat. 17.2.17
 Sententia quamuis sit stricti iuris, tamen ex vi attractiua continens vnum trahitur ad aliud, sine quo illud vnum super quo lata est, nõ potest fortiri effectum. 19.2.30
 Quod procedit etiam in libello. ibid.
 Sententia lata super congruæ augmento causatiuè & incidenter præiudicat pensionario super diminutione pensionis, cum principaliter agatur de congruæ augmento. 20.1.31
 Sententia inter duas Ecclesias contendentes super iure decimandi admittit appellacionem. 24.2.77
 Et etiam quando collector decimarum excedit modum, quia etiam datur appellatio. ibid.
 Sententia lata pro solutione salarij, & mercedis famulorum, tunc meretur executionem, non obstante appellacione si petatur à paupere, secus si à diuite. 25.1.81
 Lata contra agentem aliqua via priuilegiata, & non admittente appellacionem, an illam admittat quoad vtrumque effectum. 39.1.1
 c c c Sententia

Index Rerum,

Sententia in secunda instantia lata in fauorem agentis via priuilegiata reuocatoria prioris contra illum lata, an executioni sit mandanda, non obstante appellatione. *ibid.*
 Sententia secunda reuocatoria prima priuilegiata, & iam executata, an sit pariter executioni (altera reuocata) mandanda, appellatione non obstante. *ibid.*
 Sententia lata contra intentantem viam executiuam, remedium possessorium, & petentem alimeta, & similia, appellationem admittit quoad vtrumque effectum. *ibid.*
 Lata contra petentem missionem ex l. fi. C. de edicto diui Adri. permittit appellationem suspensiuam. *ibid.*
 Idem est in sententia negatiua lata in aliis possessoris remediis. *ibid.*
 Sententia lata contra actorem petentem alimentaria est appellatio suspensiuam. *ibid.*
 Sententia negatiua distributionis annonae in vsum militiae admittit appellationem quoad vtrumque effectum. *ibid.*
 Sententia lata contra mulierem petentem dotem recipit suspensiuam appellationem, licet lata in eius fauorem non suspendatur. *ibid.*
 Sententia de non exequendo rem iudicatam aut obligationem Cameralem, permittit appellationem suspensiuam. *ibid.*
 Licet alij contra inaduertenter & promiscue dicant, a precepto de exequendo, & non exequendo non dari appellationem. *ibid.*
 Ratio redditur fundamentalis, quare detur appellatio suspensiuam actori intentanti actionem priuilegiatam, & reportanti sententiam negatiuam, cum affirmatiua non suspendatur. *ibid.*
 Sententia lata contra agentem via priuilegiata, qui ab ea appellans reuocatoriam illius obtinuit, hac secunda reuocatoria erit executioni mandanda. *ibid.*
 Lata in fauorem rei conuerti de spolio intentato, si in causa appellationis reuocetur hac secunda sententia lata in fauorem actoris, mittitur executioni, non obstante appellatione. *ibid.*
 Sententia secunda affirmatiua, & reuocatiua prioris negatiua si simul lata sit, declaratio primam nullam an mereatur executionem. *ibid.*
 Sententia lata in fauorem creditoris in via executiua, quando nulla precessit executio in secunda instantia an exequatur. *ibid.*
 Sententia additionis executionem desiderans nihil interest, an a primo, an a secundo iudice appellationis lata sit, vt exequatur. *ibid.*
 Sententia prima si vulnerauit instrumentum guarantee, scilicet, declarans illud falsum, aut usurarium, secunda reuocatoria illius non mereatur executionem, donec obtineat creditor tres conformes. *ibid.*
 Sententia, qua est reus condemnatus, nititur sententiae aut instrumento habenti executionem paratam & priuilegium, at sententia secunda, qua actor condemnatur, illi nititur, sed eius priuilegio repugnat. *ibid.*
 Sententia secunda lata contra actorem reuocatoria prioris executata virtualiter est negatiua executionis, quo casu etiam in prima instantia actori licet appellare. *ibid.*
 Sententia additionis si nulla seu iniqua sit manifeste, an iudex de appellatione cognoscens queat ea neglecta, suam exequi, & quo casu. *ibid.*

Sententia seu iudicium ordinarij, cuius virtute vt magis idoneus electus fuit in possessionem Parochialis missus, licet sit in causa appellationis reuocatum, non amouetur a possessione, donec per tres sententias conformes vincatur. *ibid.*
 Et ab hac reuocatoria appellationi per possessionem remissa est deferendum. *ibid.*
 Sententia prima lata in Curia contra possessorem beneficij sequestrum apponitur, tamen licet ipse possessor secundum pro se obtineat, non reuocatur sequestrum. *ibid.*
 Sententia prima, qua executioni petita locum non fore, est declaratum, & insuper actor in expensis damnatus, licet patiatur appellationem; tamen expensarum respectu mittenda est exceptio. *ibid.*
 Sententia pro actore in alimentis, aut executiua lata cuius executionem omisit petere, & lata est secunda sententia illius confirmatoria, poterit eiusdem petere executionem, non obstante appellatione, quia nec efficitur appellabilis, nec censetur eius priuilegio renuntiare. *ibid.*
 Secus e conuerso, quando prima pro actore lata nondum executata, secunda illius reuocatoria lata est, quia tunc prima non exequitur in secunda instantia. *ibid.*
 Quae doctrina fallit in Parochiali vacante. *ibid.*
 Sententia qua ex iusta causa & a iure approbata ordinarius inuitis etiam Rectoribus notam Parochialem erigi declarat, exequitur, appellatione non obstante. *ibid.*
 Sententia declaratoria aliquem incidisse in poenam ipso iure impositam, an sit necessaria. *ibid.*
 Sententia iudicis non debet esse melioris conditionis, quam sententia iuris, & quemadmodum ab illius executore non appellatur, ita nec debet appellari ab executore iuris. *ibid.*
 Sententia, qua declaratur incompatible vacasse per ademptionem alterius, ac simul mandatur eiusdem fieri prouisionem, non suspenditur per appellationem interiectam per detentatorem vtriusque, prout decreuit Senatus Valisoleanus. *ibid.*
 Sententia declaratoria requiritur cum praenata causae cognitione, quando beneficium vacat ipso iure ob poenam alicuius facti, puta, ob non residentiam; non tamen quando ex iuris dispositione, puta ob ademptionem secundi incompatibilis. *ibid.*
 Sententia declaratoria vbi requiritur in priuatione beneficij ob poenam, non ideo sequitur, quod appellatio sit admittenda si aliqua specialitatis ratione excludatur, vt in priuatione ob non residentiam. *ibid.*
 Sententia declaratoria incurfus in poenam priuationis ipso iure quoad appellationis prohibitionem, vel tunc ex natura casus, cui addicitur, vt si casus est appellabilis, a declaratoria appellatur, si inappellabilis, a declaratoria multo fortius prohibetur appellari. *ibid.*
 Sententia declaratoria incurfus censurarum si sit lata in causa executiua, secundum eius naturam regulatur, & pariter non recipit appellationem suspensiuam. *ibid.*
 Sententia declaratoria aliquem esse priuatum beneficio ob non residentiam quando non recipiat appellationem suspensiuam. *ibid.*
 Contra non residentem quando proceditur ad priuationem beneficij admittitur appellatio, si non praecedat causae cognitio & citatio, & quo decreti

& Verborum.

decreti genere tunc vtritur Senatus regius. *ibid.*
 Sententia lata contra quoslibet ministros iustitiae, puta tabelliones, Alguazelos, executores, & ob varatarium, vel excessum tangentem exercitium officij exequitur appellatione non obstante. *ibid.*
 Quod intelligitur, quando a iudice cui subfunt condemnantur ex ratione. *ibid.*
 Sententia lata in Syndicatu contra officialem iure regio quomodo exequatur appellatione pendente. *ibid.*
 Sententia nulla executionem non meretur, quae & nomine sententiae caret. *ibid.*
 Sententia lata non seruat terminis substantialibus iudicij est notorie nulla, atque nullitas infanabilis. *ibid.*
 Sententia amplius non dicitur notorie ex actis nulla & iniqua, quando ex aduerso aliquid opponitur, quod dubitationem, aut offuscationem pariat. *ibid.*
 Sententia lata contra probantem fundum suum esse, & ad alterum spectare declarans, non dicitur nulla ipso iure, sed tantum iniusta regulariter. *ibid.*
 Sententia, qua declaratur aliquem non habere ius patronatus, licet probauerit habere, tamen non potest dici nulla, sed iniusta regulariter. *ibid.*
 Sententia lata in tam breui tempore, rantaque festinatione, vt verisimiliter processus inspici non potuit, est nulla ipso iure. *ibid.*
 Lata contra vel pro defuncto valet, quando procurator in vita fuisset per contestationem factus dominus litis, vel quando dominus satisfecit de indicato soluendo, dummodo sententia concipiatur in persona procuratoris. *ibid.*
 Et quid si dominus sine haerede decessit, etiam si Procurator sit in rem suam cessionarius, aut in causa possessoria. *ibid.*
 Sententia contra mortuum valet, quando iudex ignorauit mortem. *ibid.*
 Sententia continens causam falsitatis non exequitur in bonorum possessione secundum tabulas petita. *ibid.*
 Sententia prima lata in possessorio ordinario contra obtinentem in iudicio summariissimo, an sit contra illum exequenda non obstante appellatione. *ibid.*
 Sententia de aperiendo testamento non recipit appellationem, quia celeritatem desiderat. *ibid.*
 Sententia reductionis licet admittat appellationem, an nihilominus ea pendente sit exequenda. *ibid.*
 Sententia negatiua non trahit secum executionem a iure, nec a iudice, cum ius hoc illi priuilegium attribuat, quando legitima fiat appellatio. *ibid.*
 Sententia contra insignem latronem vt excludat appellationem, debet ferri cum expresso supposito insignis latronis. *ibid.*
 Sententia interlocutoria declarans notorium praecedente negatione rei admittit appellationem. *ibid.*
 Sententia lata contra repertum in flagranti crimine non appellatur suspensiuè. *ibid.*
 Sententia in via executiua lata partim pro actore, partim contra, a quo solus appellat quatenus contra poterit capitulum separatum, a quo neutra pars appellauit, executioni mitti. *ibid.*
 Salgado de procc. Reg. Tom. 11.

Et etiam si reus executus ab illo capitulo separato, quod contra se facit, appellet, quia nihilominus in viis executiuis executio illius facienda est, & de ratione. *ibid.*
 Sententia praedicta ei qui verè vel repræsentat eadem est persona. *ibid.*
 Sententia alias duas confirmans cum aliquo nouo grauamine seu additamento, quod aliis non adfit, recipit appellationem, licet in quo sit conformis exequatur hac appellatione pendente. *ibid.*
 Et tunc sententia quae pro vna parte est appellabilis, & pro alia inappellabilis, iudicatur diuisa. *ibid.*
 Sententia tertia aliquid de nouo aliis addens, de quo sit actum in ceteris instantiis, tacite aut expressè non dicitur prima super additamento, sed vltima. *ibid.*
 Sententia vltima cõdemnans ad eandem summam, ad quam aliae, sub conditione tamen quatenus factio calculo tanta summa debeatur, non exequitur, quousque conditio purificetur. *ibid.*
 Sententia tertia declarans alias duas praecedentes nullas, quae postea est reuocata per aliam declarantem validas priores, an illis ista vltima dicatur non formis. *ibid.*
 Et an tunc executio illarum sententiarum permittenda est non obstante appellatione ab hac vltima. *ibid.*
 Sententia tertia alias duas latas super principali causa declarans nullas, dicitur prima respectu articuli nullitatis, & quarta quae illam reuocat, dicitur secunda, & recipit appellationem. *ibid.*
 Quod declaratur pulchre vsque ad 55
 Sententia lata super impotentia appellandi est interlocutoria. *ibid.*
 Lata super articulo iuris est interlocutoria. *ibid.*
 Lata super impotentia appellandi licet sit interlocutoria, habet vim diffinitiuam. *ibid.*
 Lata vigore tertiae appellationis super eodem articulo an sit nulla ipso iure. *ibid.*
 Lata contra sententiam translata in rem iudicatam est nulla ipso iure. *ibid.*
 Sententia prima aliis duabus confirmata non potest rescindi. *ibid.*
 Sententia super impotentia appellandi licet habeat vim diffinitiuam, non tamen admittit appellationem, vbi iuste lata sit speciali ratione. *ibid.*
 Sententia per desertionem transit in rem iudicatam. *ibid.*
 Transit in rem iudicatam, quae executionem desiderat. *ibid.*
 Sententia quando per desertionem transit in rem iudicatam, fingit lex ab initio non fuisse appellatum. *ibid.*
 Sententia super desertione habet vim diffinitiuam. *ibid.*
 Continet damnum irreparabile. *ibid.*
 Sententia translata in rem iudicatam, vel aliis duobus conformibus mittitur executioni. *ibid.*
 Sententia in rem iudicatam transit ob non emissam appellationem intra terminum, vel ob eam desertam. *ibid.*
 Sententia de exequendo est executio, & sic non facienda ante rem iudicatam, & intra terminum ad licitè appellandum. *ibid.*
 Sententia valde antiqua praesumitur, ritè & rectè
 ccc 2 latam

Index Rerum,

- latam fuisse. 251.2.49
 Sententia valde antiqua quæ dicitur, vt sine processu possint executoriales expediri. *ibid.* 50. remissiuè.
 Sententia inserta in executorialibus facit fidem, quia sunt acta iudicialia. 252.1.52
 Sententia non dicitur constare, etiam si eius tenor referatur in executorialibus Papæ per relationem partis, quia ipsa sententia adhuc debet doceri. *ibid.* 54
 Sententia diffinitiuæ est essentialis, vt iudicium instantiam habere dicatur. 262.2.37
 Sententia lata super vna actione non nocet eidem agenti ex alia actione sibi competenti ex eodem fonte. 290.2.205. declarata, vt in seq.
 Etiam si adit cõformitas aliqua cum alia actione diuersa. *ibid.* 206
 Sententia rei tradendæ obligat præcisè ad factum, nec soluendo interesse condemnatus liberatur si habeat facultatem rei tradendæ. 306.2.26
 Sententia pro Barone lata vt pro singulis centum ouibus ratione pascuorum Baro vnam habeat, etiam contra minus centum pascentem, fiat executio habito respectu ad numerum, & facta computatione grata. 308.1.38
 Si autem quinquaginta quis depascit fiet executio pro æstimatione dimidiæ partis vnius ouis. *ibid.* 39
 Declaratoria incurfus censurarum pro executione executorialium dicitur pars rei iudicata. 311.1.68
 Declaratoria cõsurarum super via executiuæ non admittit appellationem. *ibid.* 70
 Declaratoria incurfus censurarum pro executione rei iudicata non admittit appellationem. *ibid.* 71
 Declaratoria incurfus cõsurarum pro executione obligationis in forma Camera est inappellabilis, quia executionis natura vestitur. *ibid.* 72
 Declaratoria incurfus censurarum pro executione literarum Apostolicarum, non admittit appellationem suspensiuam. *ibid.* 73
 Sententia sola in iuribus incorporalibus an transferat possessionem ciuilem & naturalem. 312.1.80
 Sententia sola non transfert dominium in iuribus corporalibus. *ibid.* 2.84
 Sententia lata super principali, intelligitur reprobare incidens, si aliter cum illo non potest subsistere. 338.1.87
 Sententia pro aliquo vt hærede ab intestato, rescinditur postea apparente testamento nouiter reperto. 340.2.120
 Sententia sustinetur si reuera adfuerat mandatum procuratoris, licet non præsentatum in actis, de quo etiam post sententiam constet. *ibid.* 126
 Sententia erit nulla, etiam si verè adit mandatum, non tamen productum in actis, postquam fuit de eius defectu oppositum. 341.1.127
 Sententia & acta vt nulla dicantur, non sufficit semel à principio de defectu mandati opponere, sed in quolibet actu protestari, & repeti, aliàs sufficit quocumque de eius vera existentia docere. *ibid.* 129. & seqq.
 Sententia lata in fauorem debitoris super vno anno redditu, obstat agenti pro seqq. debitis vnica obligatione. 342.1.143
 Lata super primæua actione, & obligatione anni redditus, vt in posterum præstetur, vnica sufficit pro singulis annis condemnatio. 343.1.150
 Sententia cum sit stricti iuris, non extenditur de persona expressa ad non expressam. 355.2.3
 Sententia lata contra vnum non præiudicat aliis ius habentibus pro portionibus ex eadem causa. 357.2.23
 Et multo fortius si illi non habeant ius ex eadem causa. *ibid.* 24
 Sententia lata specialiter contra vnum ex sociis non præiudicat. *ibid.* 26
 Lata contra vnum alteri non præiudicat quando vterque prætendit ius æquè principale. *ibid.* 27
 Sententia super nobilitate lata contra fratrem non nocet alteri fratri litiganti super nobilitate, nec e contra. *ibid.* 28. & seqq.
 Sententia quando facit ius quoad alios, non nocet habenti æquè ius principale. *ibid.* 29
 Sententia lata contra præsentem valet, contra absentes autem nec legitime citatos nulla est. 358.1.31
 Sententia non nocet tertio possessori rei, ad cuius restitutionem alius est condemnatus, & de possessione docens, impedit executionem. *ibid.* 32
 Quod procedit siue ius executionum proneniat ab actione reali & hypothecaria, siue ab actione personali. *ibid.* 33
 Sententia contra non nominatum nec actiuè nec passiuè locum habet. 359.1.44
 Sententia est stricti iuris & tantum disponit quantum loquitur. *ibid.* 2.47
 Sententia lata super vna re ex pluribus petitis ceterarum non infertur absolutio nec condemnatio, sed omisso. 360.1.53
 Sententia pro vna lata semper intelligitur exceptus tertius & sine eius præiudicio. 362.2.72
 Sententia lata super dominio vtili, aut eo quod ius vtile tangit duntaxat, nihil detrahit aut officit domino directo, nec eius iuri. 370.1.131
 Lata super possessione emphyteuticæ rei & respectu suæ possessionis naturalis, non nocet domino directo etiam scienti. 371.1.14
 Lata contra naturaliter possidentem non nocet possidenti ciuilitate. *ibid.* 2.141
 Lata contra naturaliter possidentes super dominio rei cuius probationem & defensionem assumunt, non nocet domino ignoranti causam agitari. *ibid.* 142
 Sententia contra usufructuarium non nocet proprietario ignoranti. *ibid.* 143. & seq.
 Sententia lata contra emphyteutam, & usufructuarium super proprietate rei, an noceat domino directo scienti. 372.1.145
 Lata contra minorem non exequitur contra curatorem vel tutorem. 374.1.160
 Lata contra tutorem vel curatorem non mandatur executioni contra tutorem, sed contra minorem. *ibid.* 161
 Sententia inter alios lata officit rem obtinenti lite pendente, siue sciat siue ignoret. 375.1.169
 Sententia lata contra emptorem, an possit exequi in bonis venditoris assentientis defensionem litis. 382.1.233
 Lata cõtra filiumfamilias efficaciter obligatum, an exequatur in bonis aduentitiis quorù vsusfructus patri pertinet. *ibid.* 2.234
 Lata contra filiumfamilias exequitur in eius bonis castrensibus seu quasi, vel in aduentitiis, in quibus pater non habet vsusfructum. *ibid.* 236
 Et quid in bonis profectiis quorum ius acquiritur patri. 383.1.237. remissiuè.

Senten

& Verborum.

- Sententia lata contra filiumfamilias nõ potest exequi etiam in sola proprietate rei, cuius vsusfructus pertinet patri. *ibid.* 238
 Lata in fauorem actoris super interdito retinende prodest eius hæredibus, vt in possessione defendantur. *ibid.* 243
 Sententia & acta gesta per tutorem nomine pupilli, non nocet iuri competenti ipsi pupillo, quod in iudicium non deduxit. 387.1.267
 Sententia lata contra agentem tãquam ex alia persona, illi non præiudicat in iudicio, quod venit ex noua persona. *ibid.* 2.282
 Lata contra comparentem vt administratorem, nocet illi, etiam si dixit comparere nomine suo proprio. *ibid.* 283
 Lata contra administratorem ratione & cõtemplatione officij, illi etiam vt priuato nocet, si lite pendente falsus est possidere nomine administrationis. *ibid.* 284
 Sententia condemnatoria licet sit lata contra aliquem tanquam administratorem alterius, si probat incontinenti de possessione sua, iure proprio admittendus est. 388.1.279
 Sententia que simpliciter sequitur de nomine proprio patris, si tamen ex actis appareat egisse vt legitimus administrator, non iure proprio intelligenda est, sed administratorio nomine. 389.1.291
 Sententia intelligitur lata ex qualitate in libello deducta, etiam si in sententia non exprimat. *ibid.* 2.294
 Sententia cui nocet, nocent etiã omnia acta iudicij. 390.1.301
 Sententia lata contra prædecessorem quando præiudicat successoribus, nocent etiam acta, & instantia cepta in eodem statu transit. *ibid.* 302
 Nec est necesse vt lis sit contestata cum prædecessore, sed sufficit sola citatio, & etiam libelli oblatio, vt successor subire teneatur eandem instantiam. *ibid.* 303
 Sententia lata contra virum in rebus dotalibus, nocet uxori etiam in soluto matrimonio. *ibid.* 2.305
 Nisi adit collusio vel minus legitima defensio. *ibid.* 306
 Sententia lata contra illos quos negotium principaliter tangit, & primum locum defensionis habentem, præiudicat ius habentibus in consequentiam & accessoriè, siue scientibus, siue ignorantibus. 391.1.310
 Lata contra principalem alienantem post commissum delictum inferentem prohibitionem, ipso iure nocet possessori bonorù. *ibid.* 2.314
 Lata contra Prælatus seu rectorem beneficij præiudicat successoribus. 392.1.315
 Lata contra administratorem Ecclesiasticum vel temporalem, prodest & nocet successoribus in administratione, quamuis ab illo causam non habeat. *ibid.* 316
 Sententia semper præiudicat ei, qui verè vel repræsentatiuè est eadem persona. *ibid.* 2.320. & 326
 Sententia lata contra Prælatum intrusum an præiudicat Ecclesiæ. *ibid.* 321
 Lata pro vel cõtra aliquos alicuius artis vel officij, prodest & nocet successoribus & postea venientibus. *ibid.* 322
 Sententia contra mercatores aut datarios gabellæ seu pedagij nocet successoribus etiam non citatis, quia dicitur actio popularis. *ibid.* 323
 Sententia cõtra plures sub nomine collectiuo, puta familia, agnatio, præiudicat omnibus. *ibid.* 324
 Sententia super vna ciuitate vel vico contra alios super apponendis limitibus, exequitur contra vicinos postea natos in vico condemnato. 393.1.325
 Sententia lata contra ciues alicuius loci præiudicat sequentibus etiam non hæredibus. *ibid.* 326
 Lata contra possessorem beneficij ex eo quod confertens iure caruerit, an præiudicat confertenti, vt sciatur item agi quid quoad possessionem, quid quoad proprietatem. *ibid.* 2.329
 Lata contra præsentatum aut electum an præiudicat patronis, aut electoribus. *ibid.* 330
 Sententia contra præsentatum aut electum ex defectu iuris præsentandi aut eligendi an noceat patrono aut electori. *ibid.* 331
 Sententia contra patronos electores aut collatorem ex defectu iuris eorum an præiudicat præsentato aut electo. *ibid.* 332
 Sententia contra creditorem super proprietate rei pignoratæ, nocet domino debitori scienti item agi, & quare. 394.1.333
 Sententia lata contra fiscum, nocet habenti ius ab illo deriuatum. *ibid.*
 Sententia contra eos qui primum locum obtinent in rei defensione, tunc successoribus nocet, & ei qui ius habet secundario quod illi fideliter litem tractare. *ibid.* 334
 Quando in dubio præsumitur respectu proprii interesse. *ibid.*
 Sententia contra eum qui primum defensionis locum habet obtenta, illo colludente, negligente, aut contumace, non præiudicat successoribus. *ibid.* 335
 Collusio hæc probabitur eo ipso quod primus maioratus possessor, puta victus, non curauit deducere iura sua. *ibid.* 2.336
 Collusio hæc etiam probatur eo ipso quod victus omisit appellare, vel deseruit appellationem. *ibid.* 337
 Sententia lata per actum dependens à voluntate administratoris, vt puta per renuntiationem eius, non præiudicat successoribus. *ibid.* 338
 Lata ex consensu litigantium & eorum conventionione non præiudicat successoribus. 395.1.339
 Lata cum procuratore mortuo iam domino maioratus possessore, an præiudicat successoribus. *ibid.* 340. remissiuè.
 Lata contra possessorem maioratus à iudice qui reuera iudex non erat, an præiudicat successoribus. *ibid.* 341. remissiuè.
 Et quid quando fuit lata à iudice recusato possessore maioratus à recusatione desistente. *ibid.* remissiuè.
 Sententia lata per iuramentum delatum possessori maioratus non præiudicat successoribus. *ibid.* 342
 Etiam si iuramentum sit litis decisiuum. *ibid.* 343
 Sententia lata per confessionem legitimi administratoris, non præiudicat Ecclesiæ præbendæ, aut successoribus. *ibid.* 345
 Sententia si ex sola confessione possessoris maioratus lata est, non nocet successoribus, secus si alie concurrant verisimiles probationes. *ibid.* 2.347
 Sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non præiudicat filiis & successoribus. *ibid.* 348
 Lata in indiuiduis, aliis etiam nõ vocatis nocet. *ibid.* 350
 Lata pro condominis, tunc feudatariis, cohæredibus, aut confideicommissariis, prodest & nocet condominis. *ibid.* 351
 Lata super seruitute constituta, prodest & nocet

Salgado de protecl. Reg. Tom. II.

ccc 3 confor

Index Rerum,

- confortibus,secus super cōstituta. *ibid.* 352
 Pluribus habentibus ius in solidū si ex his vnus agat, sententia contra eum lata consumit ius ceterorum. *ibid.* 353
 Exemplum redditur in popularibus actionibus. *ibid.* 354
 Opposito defectu ad infringendam electionem, lata sententia pro electo, alterius præcluditur via vltius opponendi. *ibid.* 355
 Et idem est in publicis iudiciis. *ibid.* 356
 Sententia aduersus vnum ex duobus reis credendi, nocet alteri, qui ex eadem causa ius habet. *ibid.* 357
 Sententia super vna re vel rei parte lata, non continet aliam, nec etiam aliam partem. 402. 1. 3
 Sententia de vna re in ipsa expressa, ad aliam non expressam extenditur. *ibid.* 4
 Sententia super certis bonis cum dictione (maximè) alia non expressa non includit. *ibid.* 5
 Sententia non extenditur ad argumentum rei limitatæ. *ibid.* 7
 Sententia nunquã continet ea de quibus in iudicio non fuit actum, nec in iudicio cognitum. *ibid.* 2. 8
 Sententia lata super vna re ex pluribus petitis, non extenditur ad alias. *ibid.* 9
 Pluribus rebus in iudicio generaliter deductis, sententia lata non omnibus præiudicat, sed tantum in prosequitis, & in quibus lis fuit contestata. *ibid.* 10
 Nisi pars materialis distulerit alias res prosequi. *ibid.* 11
 Sententia declarat castrum esse ciuitati subiectum, censetur declarare teneri ad onera ciuitatis. 403. 2. 20
 Sententia vbi quid necessariò supponit, ad illud se extendit, quia in ea dicitur expressum. *ibid.* 2. 1
 Sententia censetur continere illud sine quo principale non potest stare. *ibid.* 2. 3
 Sententia lata super vno, extenditur ad aliud, sine quo illud vnum effectum sortiri non potest. 404. 1. 24
 Sententia supponens aliquid necessariò, videtur illud exprimeret. *ibid.* 2. 5
 Sententia lata super præminencia sedis, intelligitur lata super aliis præminentiis quæ sunt accessoria sedis. *ibid.* 30. & 31. vbi limitatur. & 32
 Sententia non subintelligitur in necessario antecedenti aut consequenti, quando in iudicium deductum non fuit. *ibid.* 2. 33
 Sententia qua aliquid exprimitur per modum causæ, non parit exceptionem rei iudicatæ, in causa super qua non fuit actum cognitum, nec lis contestata. 405. 1. 34
 Secus si partes illam causam per modum causæ deduxerint in iudicium. *ibid.* 35
 Sententia extenditur ad id quod ex ea inferitur necessariò, quando super illatione plenè fuit cognitum, non aliter. *ibid.* 37
 Sententia qua pronuntiat fideicommissarium mittendum in possessionem, intelligitur restituendam fore heredi quando super eo actum fuit. *ibid.* 2. 39
 Sententia qua clericus est declaratus perpetrasse delictum, quod tamen sit priuatione beneficii dignum, an possit ad beneficium extendi si in sententia non sit expressum. 408. 2. 66
 Doctores negatiuam opinionem tenentes recensentur. *ibid.* 67. & 70
 Sententia qua clericus condemnatur ad restitutionem beneficii cũ fructibus perceptis, an exequatur in districtibus quotidianis, oblationibus funerariis, & elemosinis incertis. 410. 1. 75
 Sententia est stricti iuris, & tantum disponit quantum loquitur. 412. 1. 94
 Sententia plus non probat quàm ex ea necessariò inferitur. *ibid.* 95
 Sententia aliud non continet quàm in ea reperitur expressum. *ibid.* 96
 Sententia strictam interpretationem recipit. *ibid.* 97
 Sententia qua declaratur rei dominus aliquis, non includuntur fructus nisi exprimantur. 414. 2. 116
 Sententia licet sit stricti iuris, non excludit quæ veniunt ex propria verbi significatione. 415. 1. 121
 Sententia est stricti iuris, & vltra non extenditur quàm importet verborum sonus. *ibid.* 1. 125
 Sententia qua declaratur quem esse dominum rei, habet tacitam condemnationem ad illam dimitendam & restituendam. 416. 1. 133
 Qua declaratur bona esse actori hypothecata, censetur condemnari reum ad illam relaxandam. *ibid.* 2. 134
 Qua quis declaratur debitor alicuius ex causa mutui, virtualiter intelligitur condemnatus ad restituendum debitum. *ibid.* 135
 Sententia declarans in aliquem fuisse translata possessionem ex tali tempore, ab illo videtur ad fructus condemnare. *ibid.* 136
 Declarans aliquid deberi, includit tacitam debiti condemnationem. *ibid.* 137
 Sententia qua quis condemnatur ad restitutionem bonorum refusus expensis, licet non dicat per quem, tamen subintelligitur per eum cui bona restituuntur. *ibid.* 2. 139
 Sententia reddendæ rationis qua exprimitur vt facta liquidatione executor exaquatur, non indiget alia confirmatione. 417. 2. 145
 Sententia generalis condemnatoria fertur in iudiciis vniuersalibus, in executione postea liquidandum quæ sub generica condemnatione comprehendantur. 428. 1. 1
 Idem & in iudiciis generalibus, puta reddendæ rationis administrationis. *ibid.* 2
 Sententia potest ferri incerta super accessoriis, puta fructibus, pertinentiis, &c. de cuius æstimatione liquidò in executione apparebit. *ibid.* 2. 4
 Sententia excedens taxam legis in annuis redditibus est nulla ipso iure. 433. 1. 48
 Sententia talis in dubio intelligitur, qualis de iure ferri debuit, quia ad ius refertur. *ibid.* 2. 49
 Sententia ita debet interpretari ne iniquitatem & iniustitiam contineat. *ibid.* 50
 Sententia lata super re aut bonis quibus adhæret ius patronatus, & est annexum, illud etiam comprehendit. 440. 1. 107
 Sententia cōsolationis bonorum comprehendit ius patronatus, quod illis est annexum. *ibid.* 108
 Sententia nedum parit exceptionem rei iudicatæ in rebus prosecutis, sed etiam in pertinentiis & appendicibus prosequutorum. *ibid.* 110
 Sententia lata super re petita, intelligitur etiam lata super accessoriis & pendentibus ab ea, licet specialiter non exprimantur. *ibid.* 2. 111
 Sententia declarans vicium esse subiectum ciuitati, extenditur ad contributionem onerum ciuitatis, tanquam accessoriis subiectioni. *ibid.* 112
 Sententia lata super re principali, extenditur ad conne

& Verborum.

- connexa pertinentia & adhaerentia. *ibid.* 113
 Sententia licet sit stricti iuris, extenditur ad augmentum. 442. 1. 115
 Sententia extenditur ad connexa. *ibid.* 116
 Sententia super dominio castri, censetur lata super iurisdictione, coherente castro. *ibid.* 117
 Et idem dicendū de re incorporata, quia incorporationis omnia comprehendit. *ibid.* 118
 Sententia in iudiciis vniuersalibus facit rem iudicatam in omnibus pertinentiis liquidandis in executione. *ibid.* 2. 120
 Sententia super re restituenda comprehendit pertinentias, appendices, augmenta, connexa, & coherentia ipsi rei. *ibid.* 124
 Dummodo etiam in genere ipsa pertinentia fuerint in iudicio petita, licet sententia super pertinentiis non petitis ferri possit. *ibid.* 125
 Sententia lata generali super re & pertinentiis sit executio tam super re principali, quàm super pertinentiis liquidandis & verificandis. 442. 1. 131
 Sententia qua res vincti adjudicatur, semper intelligitur cum fructibus pendentibus, quàmuis nulla eorum fiat mentio in sententia. 444. 1. 150
 Sententia est stricti iuris, & vltra non exequitur quàm in ea continetur, quia non expressum censetur omisum. 447. 1. 9
 Sententia referens se ad aliud, puta instrumentum aut sententiam, plus non operatur quàm quod in relato continetur. 450. 2. 38
 Sententia confirmans retro non respicit. *ibid.* 40
 Sententia confirmans referens se ad sententiam, intelligitur cum sua qualitate. 451. 1. 42
 Sententia lata virtute instrumenti ad quod se refert, licet agatur ex sententia, tamen exequitur prout in instrumeto cum omnibus qualitatibus. *ibid.* 43
 Sententia debet interpretari prout de iure ferri debet, & ad iuris sensum referri. 463. 1. 62
 Debet interpretari vni non contineat iniustitiam. *ibid.* 1. 66
 Sententia præsumitur lata ex causa deducta in libello, & petitione, & iuxta illam erit interpretanda. 464. 1. 70
 Interpretari debet sententia in fauorem condemnati vt minus ei noceat. *ibid.* 2. 77
 in Sententia se fundans debet habere rem veram. 465. 1. 79
 Sententia qua quis est condemnatus in exilium ex qua non appareat de quo ferretur, an de præciso, an de voluntario, de præciso intelligenda est. *ibid.* 2. 84
 Sententia si ob impossibilitatem non potest adimpleri in eo super quo lata est, exequitur in eo quo potest. 466. 1. 89
 Sententia qua quis condemnatur ad conferuandum fideiussorem suum indemnem ab alterius obligatione, si hæc fuerit extincta, quia compulsus soluit fideiussor, intelligitur vt solum sibi restituatur. *ibid.* 1. 90
 Sententia absoluens tutorem à tutela, intelligitur ab eius ratione reddenda super quo actum fuit. *ibid.* 2. 91
 Interpretari debet sententia vt in iuris dispositione conformetur. 467. 1. 96
 Sententia præcisè obligat. *ibid.* 99
 Sententia vltra non extenditur quàm importat verborum sonus, quia tantum disponit quantum loquitur. *ibid.* 100
 Sententia lata cõtra plures simpliciter, intelligitur contra quemlibet pro vitili, & quantitate bonorum occupatorum. 469. 2. 119
 Sententia euidenter iniusta cum nullitati equiparetur, admittit appellationem etiam in causis priuilegiatis. 474. 2. 24
 Sententia condemnans ad restitutionem bonorum, exceptis quæ sint in territorio condemnati, aut quæ sint feudalia, prius de exceptione est facienda liquidatio. 475. 1. 36. & cur. *ibid.* 2. 37
 Sententia lata sub conditione vel modo, semper opponi potest de defectu conditionis vel modi. 476. 1. 46
 Et tunc non tam ab alio repellitur quàm à se ipso, cum ex eodem fonte & instanti oriatur actio & exceptio. *ibid.* 47
 Sententia vltra nõ extenditur quàm importet verborum sonus. *ibid.* 48
 Nec ex ea plus probatur quàm ex ea necessariò inferitur. *ibid.* 49
 Nec aliud continere dicitur. *ibid.* 50
 Sententia infirmatoria executionis, cuius contemplatione tertius vel per subhaftationem, vel aliter, rem possidet, ipsi tertio etiam non citato, & etiam clerico officit, & in illà directò exequitur. 486. 2. 11
 Sententia lata cum eo cui principaliter negotiorum tangit, præiudicat habentibus ius secundario, & in consequentiam, & deriuatum ab illo, etiam non citatis, & ignorantibus. *ibid.* 13
 Sententia infirmatoria executionis per appellationem reuocata, cuius occasione tertius possidet rem subhaftatam, lata cõtra creditorem cui principaliter tangit, & est legitimus contradictor, officit ipsi tertio etiam non citato, cui res tangit in consequentiam. 487. 1. 14
 Sententia lata super causa, censetur lata super causato. *ibid.* 2. 28
 Sententia reuocata per aliam, prima dicitur illicite præcessisse, & omnia acta pro illicite attentatis corrumpunt ipso iure. 489. 1. 43
 Sententia si facit ius quoad omne, lata contra principalem, nocet etiam tertio possessori. *ibid.* 2. 53
 Sententia lata contra authorem, nocet successori etiam non citato, ex capite iuris resolutiui. 490. 2. 62
 Sententia infirmatoria executionis, cuius contemplatione tertius possidet, illi etiam clerico officit non citato. *ibid.* 63
 Sententia lata inter creditorem & debitorem, sufficit etiam si non citetur tertius possessor hypothecæ, cui pactum de non alienando erat appositum, vt in eum executio procedat. 491. 1. 66
 Sententia inter alios lata exequitur de recto, & sine nouo processu in possessorem rei litigiosæ. 473. 2. 93
 Sententia lata per iudicem laicum licet clerico tertio rei litigiosæ possessori nocent, an possit per eum exequi in clericum, Martæ opinio refertur. *ibid.* 95. reprobat. 497. 2. 137
 Sententia ad non expressa non porrigitur, cum sit stricti iuris. 497. 2. 137
 Sententia reuocata dicitur illicite præcessisse, & retro acta pro attentatis corrumpunt ipso iure. 500. 1. 162
 Sententia lata cum legitimo contradicatore, qui primas defensionis partes occupat, nocet habenti ius secundario, & in consequentiam. 502. 1. 184
 Sententia non probat vltra id quod ex ea necessariò inferitur. 503. 1. 193

Index Rerum,

Sententia ratione excessus in totum est nulla; cum sit indiuidua. *ibid.* 2.198
 Sententia continente diuersa capita licet annulletur, excessus pro cæteris sustinetur. 504.1.206
 Sententia contra turbatorem lata, & præstita cautione, si turbet & dicat ex noua causa, non auditur, si executio fuit de recenti, secus si longo interuallo. 508.1.242
 Sententia dicitur execututa, quando aliquo tempore permansit. *ibid.* 243
 Sententia semel execututa in habentibus tractu successuum, si res iterum ex interuallo deueniat in potestate eodemnati, iterum exequitur. *ibid.* 247
 Sententia etiam secum executionem trahētis effectum suspendit appellatio legitima. 196.1.83
 Sententia executio fieri non potest durante termino ad appellandum. 199.1.3
 A nouo additamento sententia licet possit appellari, tamen sententia exequitur in eo quod conformis est alius duabus. 220.2.58
 Sententia executio ob defensionem quomodo sit petenda, & de eius praxi. 240.1.77
 Sententia potestas finibus concluditur. 277.2.61
 Sententia executio faciēda est ab eo iudice sub cuius districtu res sita est, ad requisitionem tamen iudicis ferentis sententiam. 322.2.63
 Et idem in contractu paratam executionem habente. *ibid.* 64
 Sententia causa cessante cessat & ipsa sententia. 338.1.91. & 340.2.122
 Sententia causa quando redit ad non causam sententia retractatur. *ibid.* 92
 Sententia dubietas declaratur ex actis & processu. *ibid.* 2.292
 Recipit declarationem à libello. *ibid.* 293
 Sententia ius est strictum. 402.1.2
 Sententia verba ad intellectū iuris sunt reducenda. 406.1.43
 Sententia generalis siue petitionis hereditatis, siue rei particularis cum pertinentiis, postquam fuerit in executione verificatum, quæ bona pertinent ad hereditatem seu pertinentias, super omnibus sit executio. 435.2.66
 Sententia termino transactō, potest iudex exequi penam pecuniariam, omnia pena corporali conditionaliter apposta, si hoc utilius sit fisco. 452.1.51
 Sententia ad rem tradendam, si petiit, vel obiit, fit executio in ultimatione. 453.1.57
 Sententia executionem ad impediendam de solo & merito facto possessionis tertij oppositoris cognoscitur & tractatur. 492.1.79
 Sententiam à se latam si idem iudex exequatur nuntio misso ab eo excedente mandatū, ad iudicem mandantem pro reposicione recurrēdū est. 395.2.5
 Sententiam qua quis condemnatur ad rei restitutionem à liris contestatione seu occupatione, an possit executor exequi in decursu post sententiam usque ad actualem restitutionem. 447.1.8
 Sententiam licet iudex mutare aut corrigere non possit, tamen potest declarare. 470.1.130
 Sententia præstante alimenta appellatio interposita non suspendit executionem, quia venter dilationem non patitur. 4.1.1
 Sententia negatiua lata contra agentem aliqua via priuilegiata generaliter admittitur appellatio. 7.1.19
 si ex Sententia facta patronorum & vocem computatione clarè patet, mandari, institutum præ-

sentatum à minori parte; appellatio erit licita quoad vtrumque, etiam in Parochialibus. 108.2.154
 Exempla in comprobationem plura adducuntur. *ibid.* vbi late de errore apparente in sententia.
 à Sententia super reformatione portionis, seu alimentorum siue contra actorem, siue contra alimentariū lata, licita est appellatio quoad vtrumque effectum. 171.1.13
 à Sententia reformante personem ab antiquo constitutā super beneficio, ex quibus causis, & quādo admittat appellationem suspensiuam. 18.2.21
 à Sententia in interdico quorum bonorum appellatio non admittitur. 175.2.36. & 38
 de Sententia mixturam habente, & de pluribus difficultatibus illam tangentibus, & quando ab illa tota liceat appellari, & generaliter quando duæ diuersæ qualitates prohibentur, & permissiuæ appellationis cōcurrant in eadem sententia, quæ attendatur late. 181.1.84. remissiue.
 à Sententia continere diuersa capitula separata vna pars potest appellare limitatè, quatenus contra, & quoad cætera transit in rem iudicatam. 207.2.2
 Aliās contra partem non appellanrem sententia transit in rem iudicatam. *ibid.* 2.3. & 7
 à Sententia vtraque partem grauante vtraque pars tenetur appellare ab eo capitulo sibi grauante, quatenus contra, &c. *ibid.* 5
 Vtraque appellatio limitata ab ea parte sententia, quatenus contra, &c. suos deperit operatur effectus. *ibid.* 2.6
 à Sententia quæ non transit in rem iudicatam, non auditur quis appellans post decem dies, licet alio remedio non excludatur. 216.1.15
 à Sententia super defensione appellacionis interiectæ appellacioni an sit deferdendum. 239.1.68
 A defensionis sententia appellacioni non esse deferdendum, qui teneant. 241.1.86
 à Sententia, qua quis non grauatur, non appellatur. 249.1.26
 à Sententia Episcopi si semel tantum possit appellari, intelligitur si à superiori prima sententia confirmetur. 291.2.216
 Secus si prima infirmitur, quia tunc ab alia parte poterit prouocari. *ibid.* 2.17
 à Sententia nulla licet appellare, quia nō est sublatā facultas, sed necessitas appellandi. 293.1.240
 Non nominatus in sententia potest ab eius executione appellare, licet expressè nominati nō possint. 359.1.45
 à Sententia inter alios lata, non appellatur sine legitima causa, quæ est fundamentū vt admittatur. 373.2.158
 in Sententia non nominatus intelligitur omissus, & ideo non condemnatus. *ibid.* 1.43
 Expressum in sententia, & necessitatē tacitè supponi, idem est. 414.2.117
 Et quæ virtualiter in sententia comprehenduntur, habentur pro scriptis in ea. 418.1.150
 Quæ virtualiter subintelliguntur, habentur pro expressis, etiam si expressè requiratur pro forma, & pro eis pariter præstatur executio. *ibid.* 1.51
 in Sententia veniunt ea quæ legis dispositione aut præsumptione ineffe dicuntur. 463.1.64
 ex Sententia aliud inferri nisi, quatenus vis verborum & necessitas patitur. 467.2.101
 Sententia tot sunt quot capitula separata in eadem sententia contenta. 207.2.4
 Senten

& Verborum.

Sententiæ tres conformes in quolibet articulo exequuntur: non obstante qualibet exceptione etiam nullitatis. 216.1.19
 Sententiæ conformes dicuntur quæ conueniunt in qualitate & substantia. 217.1.21
 Sententiæ in quo difformes dicuntur. *ibid.* 2.2
 Sententiæ quæ tendunt ad diuersum finem, non dicuntur conformes. 219.2.47
 Sententiæ diuersæ in tēpore dicuntur difformes, & datur exemplum. *ibid.* 2.48
 Sententiæ altera absoluens, quia non est probatum, altera obseruatione iudicij, non sunt conformes. *ibid.* 49
 Conformes non dicuntur sententiæ si vltima lata non super principali, sed super defensione, vt in exemplis. *ibid.* 1.45
 Tamen cum transeat duæ in rem iudicatam ob defensionem, executionem meretur. *ibid.* 2.46
 Sententiæ vt tanquam conformes exequantur, non est necesse, vt in toto sint conformes, sed in articulo conformi appellacionem excludunt. 220.2.59
 Sententiæ tres diuersæ summæ in minori dicuntur conformes, si cui diminutio nocet, non appellatur. *ibid.* 60 & 64
 Sententiæ quod dicuntur conformes respectu maioris summæ simpliciter, qui teneant. 221.1.61
 Sententiæ duæ quando exequendæ sint vigore statuti, idem de illis iudicandum est, ac de tribus conformibus. *ibid.* 2.69
 Sententiæ conformes que dicantur, de limitationibus & ampliationibus. *ibid.* 71
 Sententiæ duæ vbi sic se habent, vt vna veniat in executionem alterius, si non potest appellari à prima, nec poterit appellari à secunda. 224.2.17
 Nihil prodesse sententiæ & iudicia, si non esset qui ea executioni mandet. 246.2.8
 Sententiæ late contra administratores prelatos, seu tutores, executionem an possint impedire ratione iuris sui specialis. 386.1.158
 Sententiæ duæ conformes faciunt rem iudicatam in articulo excessus à liquidatione fructuum & expensarum. 291.1.214
 Duæ conformes vt dentur in articulo excessus, debet præcisè concurrere bina appellatio in vna parte, & tres sententiæ. *ibid.* 2.15
 Sententiarum trium conformitas impedit vltterius appellare, siue sint interlocutoria, siue diffinitiuæ. 214.2.2
 Sententias tres qui contra se reportant super aliquo articulo seu grauamine etiam diffinitiuas, debet iudicari acquiescere, quia contra illam præsumptio iuris est. 215.1.6
 Sententias tres conformes aliquo pro fe obtinente, impossibile est, vt altera pars alias tres habere possit in eodem articulo. 216.2.20. & 24
 Sententias tres conformes pro vna parte dare non possumus, quin ab alia non demus duas appellaciones præcedentes. 217.1.24
 Sententias tres non dici conformes respectu maioris summæ, nec exequendæ, qui teneant. 221.1.63
 Verior opinio resoluitur. *ibid.* 64
 à Sententiis quæ iuris dispositione non transeunt in rem iudicatam, appellari tertio nō potest. 215.2.12
 à Sententiis interpolatis aut alternatis latis, quæ sit executioni mittenda, & in cuius partis fauorem. 216.1.16
 Variæ Doctorū assertiones in hoc articulo. *ibid.*

Errone lapsos esse Doctores in hoc articulo clarè monstratur. *ibid.* 17
 Sententiis duabus super principali latis conformibus, si à secunda appelletur, & simul de nullitate agatur, tertia fertur illas vt nullas reuocans, si quarta feratur priores duas confirmans, illis dicitur conformis. 220.1.56
 Vide *Absolutoria*.
 in Separabilibus potest quis representare duplicem personam, & considerari tanquam alius & tanquam ipse. 388.1.277
Separatorum separata est ratio, nullaque coniunctio. 210.1.30
 à Separatis & diuersis non fit illatio. *ibid.* 31
Sequester licet regulariter sit prohibitum, tamen quando in casu particulari lex precipit sequester apponendum appellatio non mittitur. 60.1.11
 Sequestri sententia non comprehendit fructus præteriti temporis, sed stantes & futuros. 453.2.53
 Sequestri pluribus apposis super eadem re, an prius præferendum. 345.2.169
 Sequestrata multa debitoris forensis, si probet non esse suam, sed conductam, restituitur. *ibid.* 168
 Sequestrata rei seu pro executione captæ an venditio sit nulla. *ibid.* 170
 Seruitus potest constitui in re emphyteuticā resoldenda, tamen resolutio iure emphyteutis. 371.1.139
 ex *Signo* & marcha agitur dominium eius, cuius est marcha. 154.1.272
 Signa quibus Ecclesia probatur aut præsumitur consistorialis, remissiue. 155.1.262
Signatura iustitiæ solet rescribere cum clausula (sine præiudicio legitime executionis, &c.) in causa mercedis promissa, vel inter eum qui solet operas locare, & cum qui solet conducere. 25.2.87.
 secus econuerso. *ibid.*
 Signatura si videat iudicem à quo excessisse in taxatione mercedis non conuenit, solet pro parte admittere executionem, pro parte verò defere appellacioni. *ibid.* 88
 Signatura iustitiæ antequam committat causam appellacionis suspensiuæ ab excessu, non facile credit partis assertioni, nisi prius de illo gustaret. 287.1.166
Silentium longi temporis in executorialibus licet possit concurrere; non tamen iniustitia calumniosa sicut in lite. 261.1.23
Silentium per longum tempus non præsumit derelictas executoriales, cum ad sit in illis præsumptio boni iuris. *ibid.* 26
Silentium longi temporis perimit instantiam litis, ergo perimit ius exequendi ex executorialibus; non est bonum argumentum. *ibid.* 27
Simoniacus notorius vel confessus non appellatur; vel quando simoniacus respectu ordinis, etiam occultus, quia tunc non appellatur. 201.1.26
Simoniacus occultus appellatur si simonia cadat super beneficio. *ibid.* 27
Singularis successor dicitur habere causam à condemnato, non solum si titulum habeat immediatè, sed etiam mediata per longam successione. 378.1.188
Societatem in re indiuidua alteri non præiudicare, æquum est. 104.1.133
Solemniates de iure Rotæ stylo essentialiter requisitæ si omittantur releuant, vbi de contrario stylo Hispaniæ apparet. 117.2.242
Soluens alicui de mandato iudicis an sit legitimus

Index Rerum,

contradictor executionis. 382.1.230. remissive.
 Solutio non videtur qui totum non soluit. 509.1.255
 Solutio rei debitæ non est in consideratione, quæ
 non durat. 507.2.236
 Solutio decursæ nihil inferunt in futurum, quo
 minus opponatur exceptio contra instrumen-
 tum aut tabellionem, omnia in prima pagina.
 342.2.147
 Quod procedit siue unica sit obligatio, siue plu-
 res pro singulis annis, quando exceptio omni-
 fa fuit in proutibus paginis. ibid. 148
 in Solutum datum, & ad iudicium, si non fiat pro men-
 sura debita, reuocatur in totum. 503.2.199
 Spoliator causam dans homicidio non appellat. 202.
 2.41
 Status mutatio in beneficiis in dubio non præ-
 sumitur. 131.1.29
 Statutum tollens appellationem, debet esse clarum,
 non turbidum, cum supæ natura sit etiam stri-
 ctæ interpretationis. 73.2.42
 Secus autem in lege, quia per eam tollitur ap-
 pellatio etiam per æquipollens. ibid. 43
 Statutum disponens aliquam sententiam exequen-
 dam non obstante appellatione, nec alio statuto,
 nihilominus non censetur exclusa nullitas pro-
 ueniens ex forma alterius statuti non seruata.
 113.1.201
 Statutum simpliciter permittens appellare in causis
 possessoris non intelligitur in sententia, de mite-
 tendo hæredes scripto in possessionem. 175.2.37
 Statutum loquens de possessorio mero, non extendi-
 tur ad possessorium mixtum. 182.1.95
 Statutum attribuens executionem instrumenti,
 intelligitur etiam respectu hypothecæ tam tacitæ
 quàm expressæ. 418.1.152
 Verisimile non est, ut vno statuto disponente su-
 per solemnitatebus alicuius actus velit tollere
 solemniam alicuius statuti. 113.2.202
 Statuto disponente ut semel tantum in causa appel-
 letur, possunt dari duæ appellationes à qualibet
 parte vnica. 291.1.212
 Stipulatio, quæ est stricti iuris, si interponatur super
 contractu bonæ fidei, huius natura & effectus
 retinetur, quia qualitas primæ obligationis cen-
 setur adiecta in stipulationem. 8.2.32
 Studiorum causa dilationem non patitur. 12.1.64
 quare à sententia lata contra turbantem schola-
 rem in habitatione appellatio non admittitur.
 ibid. 65
 Stylus Curie Romanæ obseruatur, quod lata senten-
 tia super executione Breuis, instrumenti Came-
 ralis, aut literarum Apostolicarum, licet in
 Rota feratur illius reuocatoria, non mandatur
 executioni, sed appellationi ab ea defertur, & do-
 nec executoriales relaxentur, in omnibus super-
 fedetur. 46.1.63
 Stylus & consuetudo respiciens ordinaria iudicii
 debet attendi illius tribunalis, vbi lis tractatur.
 117.2.243
 Stylus Hispaniæ, ut vnica citatio sufficiat pro toto
 termino probatorio etiam prorogato, sustinetur
 à Rota. 118.1.245
 Stylus Hispaniæ approbatur, quo terminus proba-
 torius eodem tempore curat actori & reo. ibid. 246
 Stylus quis seruandus in examinatione testium faci-
 enda in Hispania super lite pendente in Ro-
 ta & per eius delegatum, seu receptorem, vel
 Rotæ attendendum esse, resoluitur. ibid. 215
 vbi quid quando ipse recusetur, an in totum re-
 moueatur.

& Verborum.

Stylus Hispania requirit citationem ad sententiam,
 sed conclusio in causa eius vim obtinet, & hunc
 stylum pluries approbavit Rota. ibid. 253
 Stylus Rotæ obseruetur vt executoriales post intima-
 tionem in Rota reproducantur, alias executio
 dicatur attentata, tamen contrarius Hispaniæ
 stylus approbatus est. 119.1.256
 Stylus Hispaniæ obrimuit, vt nec aliquis valor at-
 tendatur, nec descriptio in libro Cameræ Apo-
 stolice, vt beneficium consistoriale dicatur, si ta-
 men naturam consistorialis habere, vel habuisse
 legitime apparet. 153.1.263
 Stylus Romanæ Curie in expeditione executoria-
 lium ac reproductione intimationis non serua-
 tur in partibus Hispaniæ, sed comune. 255.1.86
 Et quis Hispaniæ stylus sit. ibid. 87
 Stylus Rotæ extra Curiam non est attendendus,
 nec ad partes extendendus. ibid. 89
 Stylus tribunalium, quo est introductum vt sen-
 tentiæ dubiæ declaratio sit petenda intra eun-
 dem diem naturalem, reprobatur. 470.1.124
 Stylum iudicis à quo tenetur seruari iudex appel-
 lationis. 118.1.244
 Stylum Hispaniæ, quo notario recusato detur ad-
 iunctus re non integra ad examinandos testes,
 Rota Romana approbavit. ibid. 1.249
 Stylum Hispaniæ contrarium stylo Rotæ pluries
 approbavit ipsa Rota. ibid. 2.251
 Subexecutor virtute clausulæ (ceterum processibus
 fulminatis, &c.) debet esse canonicus Cathedralis,
 vel alius in dignitate constitutus, quia est mix-
 tus summarium & executiuum habens causæ cog-
 nitionem. 31.2.32
 Subexecutor literarum pensionis quemadmodum
 procedat ad eorum executionem, & quo vtatur
 stylo. ibid. 33
 Subexecutor vigore clausulæ (ceterum) an queat
 procedere executione contra bona debentis pen-
 sionem, & an sic excedere dicatur, vt appellatio-
 ni locus sit contra Flor. de Mena, & Camilium
 Plautium defendit Autor. 36.1.82
 Subexecutor cum clausula (ceterum) debet esse in
 dignitate constitutus, cum sit mixtus, non merus.
 ibid. 83
 Subexecutori Auditoris Cameræ dato ad exequen-
 dum pensionem in partibus, potest Ordinarius
 resistere & oppressum defendere. 297.1.21
 Subrogatio gratiosa in locum, ius atque possessionem
 colligantis demortui, quomodo fiat. 110.2.164.
 remissive.
 Subrogatum retinet qualitates & naturam eius, in cu-
 ius locum subrogatus est. 161.2.14
 Subsidium charitable impostrum pro sui susten-
 tatione patitur non suspenditur per appellatio-
 nem. 162.8
 Subsidium charitable impostrum per Episcopum
 pro alimentis appellationem non admittit. 29.1.3
 Successor beneficij an teneatur stare locutioni sui
 prædecessoris pro illo anno iam seminato. 169.
 2.127
 Successor in officio & iurisdicçãoe an possit inten-
 tionem prædecessoris declarare. 457.1.4
 Successori cuiuslibet in vniuersali regimine & adm-
 nistratione, nocet sententia lata contra præde-
 cessorem, vt Episcopo, economo, fisco, & aliis.
 392.1.319
 in Successorem singularem habentem causam à liti-
 gante, locum habet executio etiam sine nouo iudicio.
 377.2.186. & seq.
 Summarium quando est iudicium, seu executiuum
 omnes

T

Ardis & negligentia iudicis in ministrando
 iustitiam arguitur ex trina monitione. 195.
 1.70
 Taxam legis iusti interuenturij pecuniæ restituenda
 si executor excedat, in liquidatione excedere di-
 citur. 435.1.47
 Taxare expensas quas sibi taxandas reseruauit præ-
 decessor, potest iudex successor. 458.1.10
 Etiam si successor sibi reseruauerit taxare expres-
 so nomine proprio. ibid. 11. & cur. ibid.
 Taxatio seu liquidatio quando fit in eadem senten-
 tia de cuius executione tractatur, non admittit
 appellationem omnes fatentur. 10.2.52
 Taxatio mercedis seu alimentorum facta in senten-
 tia eadem non recipit appellationem suspensionem,
 prout determinauit Rota Romana contra Auen-
 danum. 11.1.56
 Taxatio expensarum est declaratio interpretatiua
 sententiæ, à quo non appellatur regulariter. 429.
 2.19
 Taxatio dicitur meri facti præexistentis declaratio.
 430.1.20

Taxatio & liquidatio præcedentis sententiæ dici-
 tur executio & declaratio. ibid. 21
 à Taxatione seu fructuum liquidatione facta in exe-
 cutione rei iudicatae, non datur appellatio suspen-
 siua. 10.2.51
 à Taxatione ciborum vendendorum in populis, &
 ciuitatibus facta per iudicem non admittitur ap-
 pellatione suspensiva, iuxta I. Regiam. 11.1.54
 à Taxatione mercedis non datur appellatio suspen-
 siua, sicut nec à sententia alimentorum præstan-
 dorum. 25.1.82
 Ab excessiua expensarum & fructuum taxatione
 appellatio an totam causam suspendat. 287.1.
 162
 Tempus nullum de iure communi reperitur præfixum,
 vt ordinarius instituat præsentatum, sed
 tantum ad conferendum. 147.2.208
 Tempus præfixum collatoribus ad prouidendum
 non currit à die vacationis, sed à die scientiæ, &
 notitiæ. 166.1.60
 Tempus iure præfixum ad prouidendum currit à
 tempore quo sciri debuit, vt Episcopo, qui sin-
 gulis annis tenetur visitare. ibid. 67
 Tempus non currit conferentibus, aut eligentibus
 impeditis impedimento iuris, aut facti. 167.1.75
 Temporis intervallum quod requiritur dictionem
 (mox, statim) & similia, est vt non statim senten-
 tia lata exequatur, sed omnia substantialia execu-
 tionis prout citationes & similia præcedant.
 74.1.49
 Tenor sententiæ est forma ipsius. 276.1.45
 Tenor scripturæ attendendus in sententia, commis-
 sione, relicto, legibus, statutis, priuilegiis, testa-
 mentis, feudorum concessionibus, compromis-
 sis, libellis, instrumentis. 277.1.51
 Tenori dispositionis semper inherendum, nunquam
 tamen recedendum. 276.2.49
 Tenorem sententiæ, & commissionis præ oculis
 habere debet executor. ibid. 1.44
 Terminus edictorum an currat, ex quo tam in valuis
 Ecclesiæ Cathedralis, quàm Ecclesiæ beneficij
 fuere apposta, ita vt sit attendenda vltima effi-
 gies. 98.2.55
 Terminus à lege inductus non debet à iudice ab-
 breuiari. 99.1.60
 Terminus appellationis à quo tempore currat, & an
 de momento ad momentum. 115.1.219
 Terminus ad appellandum currit à tempore scientiæ
 & notitiæ. ibid. 2.22
 Terminus duorum mensium præscriptus ordinario
 ad instituendum, non currit à die præsentati instru-
 menti nominationis per patronos, sed à die quo
 nominatus ab eis præsentatiter se ordinario of-
 fert examinandum. 148.1.210
 Termino præfixo per superiorem ordinario, vt in-
 stituat, aut confirmet, intra illud si labatur, potest
 ipse superior supplere, vel compellendo, vel insti-
 tutionem faciendo. ibid. 212
 Terminum nimis breuem ne ad plurimorum noti-
 tiam veniat edictum procurans petens collatio-
 nem, institutionem facit irritam. 99.1.62
 Terminum sibi assignatum, ad aliquod gerendum
 labi permittens, censetur illi renuntiare, nec vl-
 terius audiendus. 116.1.227
 Terminum alicui præfixum ad aliquid faciendum
 labi permittens, illi censetur renuntiare. 241.2.
 97
 Terminum magni dare non potest qui arctatum &
 limitatum habet. 454.1.63
 Termini Parochialis si inter antiquam Parochialem
 lem

Index Rerum,

lem & nouam Ecclesiam non diuidantur, an decima prediales sint diuidenda, vel quae emolumenta noua Ecclesia debeat percipere. 36.1.39
 Termini habiles in omni dispositione supponendi sunt. 84.1.28
 Terminis transactis, appellanti assignatis ad docendum de diligentibus circa appellationem factis (& quae sint remissiuè) expediuntur executionales. 240.1.78
 extra *Territorium* ius dicenti impunè non paratur. 277.2.58
 Tertius comparens & appellans ab executione, debet de suo interesse incòtinenti docere. 334.2.33
 Tertius comparens coram excoctore docens, & allegans se non comprehendi in executorialibus, si non admittatur ab eo, licite appellat. 356.1.8
 Tertius executorialibus non comprehensus earum executionem impedit & appellat. ibid.9
 Tertius legitime comparens impedit executionem etiam trium conformium. ibid.1.15
 Tertius non citatus nolens processui comparere, & se opponere, potest executionem impedire, ne contra illum fiat. 357.1.16
 Tertius non citatus ratione suae possessionis etiam trium conformium impedit executionem. 358.1.34
 Tertius solius possessionis ratione impedit executionem sententiae alteri adiudicatae. ibid.35
 Secus si non possideat, quia tunc nec impedit executionem, nec dicitur legitimus oppositor. ibid.36. & tertio sufficit possessionem dumtaxat probare ad impediendam executionem sententiae. ibid.
 Tertius non citatus potest impedire sententiam de emittendo haredem in possessionem, ex l. fi. de edicto diui Adri. & eius executionem impedire. 359.1.41
 Tertius impedit executionem pro quantitate factam in alia re quam sit in iudicium deducta, quando docet de suo interesse ex possessione. 360.2.60
 Tertius impugnans executionem rei qua pro quantitate debita sit executio, opponens de solo dominio incòtinenti probando, admittendus. 361.1.63
 Tertius non possidens opponens se executioni factae in alia re quam sit in iudicium deducta, quantum distet à tertio oppositore, & non possessore rei super qua lis vertitur. 363.1.75
 Tertius comparens executioni rei vacantis ante illius omissionem, & docens de suo interesse si non audiatur ab excoctore, poterit licite appellare. ibid.1.77
 Tertius si sciat litem pendere super re vacante, non potest impedire executionem. ibid.80
 Tertius non possidens non impedit rei executionem. 365.1.88
 Tertius docens se verum possessorem, condemnatum autem habere suo nomine nudam detentionem tantum, impedit rei executionem. 367.2.111
 Tertius contradictor non admittitur appellans nisi de legitima exceptione doceat expressè. 373.2.157
 Tertius rei litigiosae possessor non est legitimus contradictor, sed in eam potest sententia inter alios lata directè exequi. 374.1.168
 Tertius possessor vigore simulati contractus non impedit executionem sententiae, quae inter alios lata illum directè afficit. 379.1.201
 Tertius violentae seu fraudulenta possessionis causa

quando possit rei executionem impedire. 366.1.94
 Tertius si lite pendente violentè adeptus est, vel cum fraude de qua docetur, non impedit executionem eius. ibid.95
 Tertius oppositor possidens iniuste quoad alios, iuste tamen quoad condemnatum, est legitimus contradictor. ibid.97
 Tertius vt executionem impediatur, debet incòtinenti de iure suo docere, aliàs eius appellationi non defertur. ibid.2.99
 Tertius ratione possessionis ciuilibus dumtaxat (naturali ab alio occupata) an sit legitimus contradictor executionis eiusdem rei. ibid.100
 Tertius aliàs spoliatus nulliter per excoctorem aliquem cum ciuilem possessionem animo retineat, potest esse legitimus contradictor ad impediendam executionem in eadem re. ibid.101
 Tertius à possessione beneficii nulliter per iudicem eiectus, potest executionem breuis Cameralis ab alio obtenti impedire, cui datur manutentio. 367.1.102
 Tertius vt executionem impediatur, debet docere de sua possessione vera, & fraudulenta, nec dolosa, quia ista non impedit executionem. 396.2.360
 Tertius si succumbat, poterit suam exceptionem deducere in via ordinaria, & quando secus. 397.1.364. & seqq.
 Tertius possessor rei subhaftata, vigore executionis à qua est appellatum, non habet ius in ipsa principaliter, & deperse, sed dependens caulatum & deriuatum à iure principali creditoris, pro cuius iure res subhaftata fuit. 486.2.12
 Tertius rei emptor in subhaftatione comparens in appellationis iudicio, vel citatus, vel sua sponte, aliter rem illam & possessionem defendere non potest, quam ex iure creditoris, à quo summè secundariò dependet. 487.2.50
 Tertius in executione rem subhaftat cum qualitate, & tacita conditione resolutiua, & variabili à principio, sciens rem vendi ex iure litigiosa. 490.1.56
 Tertius possessor aliàs reus, opponens se executioni trium conformium, actoris partes sustinet, & si est clericus, non declinat iudicis laici iudicium. 492.2.85
 in Tertij oppositione duo concurrunt, exceptio legitima reiecta, & executio contra non nominatum, quae praebent causam appellandi. 356.2.12
 Tertij comparentis appellatio impedit executionem sententiae contra alium latae. ibid.14
 Tertij oppositores multis de causis possunt comparere ad executorialium executionem impediendam. 357.1.17
 Tertij comparentis interest ne repleatur vacas possessio, quia facilius consequi potest rem vacantem, quam ab alio occupatam. 363.2.78
 Tertij oppositoris nullitas tituli quando non opponenda, & quando sic. 380.2.213
 Tertio occupanti bona maioratus contra successorem non competit remedium possessorum, nec fructus lucratur, nec aliquem iuris effectum habet. 141.2.155
 Tertio opponenti de suo dominio rei super qua sit executio pro quantitate, an incumbat onus probandi, & quid quando de possessione tantum, vel de dominio & possessione simul. 361.1.64
 Tertio si aliàs non prauidet sententia, si tamen ad iudicium eietur, etiam non comparenti, sententia nocet. 396.2.362
 Tertio

& Verborum.

Tertio emptori in subhaftatione pro executione, si haec reuocetur, illi nocet citato. 486.1.8. & seq.
 Tertio emptori vigore executionis ius acquiritur reuocabiliter, & obnoxium appellationi ab excoctore interpositae. 489.2.55
 Tertio opponenti exceptionem releuantem res iudicata non nocet. 502.1.187
 Tertium possessorem à iudice spoliatum potest super summam de possessione cognoscens etiam non citato aduersario restituere. 358.2.39
 Tertium in possessorem ex subhaftatione executio postea reuocata influit, qui rem restituere tenetur. 489.2.51
 à Tertio possidente non nominato in instrumento, possessio non auocatur absque causae cognitione. 358.2.38
 Testatoris voluntas celerem executionem desiderat. 175.2.35
 Testes, senes, & ualudinarios, potest iudex à quo licite recipere appellatione pendente, ob morae periculum, ne pereat probatio. 12.1.67
 Titulus ubi adest vniuersalis, per usum partis conferuat ius in toto quoad qualibet species sub eo contentas. 137.1.103
 Titulus C. ne liceat in vna eademque causa tertio prouocare, intelligitur, vt qualibet pars possit bis appellare, non amplius. 290.2.211
 Titulus habens ortum à causa irrita, vel ad non titulum redactus, non operatur fructuum acquisitionem. 498.2.143
 Intellectus tit. C. creditorem euictionem pignoris non debere. 345.1.165
 Tituli resolutibilis virtute possidens facta resolutione, res cum fructibus interim perceptis restituitur. 498.1.141
 Titulum ostendens ad consequendam possessionem petitam, non dicitur agere possessorio mixto. 183.2.113
 Titulari etiam habenti vnam sententiam pro se in commissione super translatione pensionis, rescribitur cum clausula (sine retardatione, &c.) 33.1.43
 à Tortura, vel torturae comminatione appellare quando liceat. 202.2.44. remissiuè.
 Tractus futuri temporis ad iudicem non spectat. 447.2.11
 Transactio licet sit stricti iuris facta super vna re, extenditur ad aliam ratione cònexitatis. 439.2.101
 Translatio haec an sit vnio, vel Ecclesia distincta, & an ordinarius ita profanatae Ecclesiae lapides, & trabes possit vendere, & quae ex his aedificia constructui possint, & de aliis vide remissiuè. 54.2.30
 de Translationis Ecclesiae diruta materia, qui videndi sunt. ibid.29
 Tribunalia. Suprema regia tribunalia non se intro mittunt in cognitione per viam violentiae factae ab ordinario Ecclesiastico, sed illam remittunt consilio Camerae. 146.2.199
 Suprema regia tribunalia vix permittunt suos ministros etiam excedentes ab ordinariis corripere. 298.1.29
 Supremorum tribunalium auditoribus cognoscentibus per viam violentiae non pertinet regulare voces patronorum, sed vim notoriam dumtaxat tollere. 108.1.150
 Quod maximè procedit in his controuersis super iure patronatus inter compatronos, quibus vix datur notoria iniustitia absque intricatione, & dubitatione in iure, aut in facto, ac ideo in Parochialibus vim non fieri decerni-

tur: secus si notorietas iniustitiae notorie apparet absque aliqua dubitatione. ibid.150
 Tributa & vectigalia Principi debita cur non suspendantur per appellationem. 24.1.70
 Multo minus debent suspendi decimae cum sint tributa animae debita Principi caelesti. ibid.
 Decima cum proueniat à iure diuino, dicitur cibus domus Domini. ibid.71
 In decimis cum agatur de materia concernente animam, potest iudex Ecclesiasticus incipere à praeecepto de soluendo, & monitorio. ibid.72
 Monitorium pro solutione decimarum resolutur in simplicem citationem. ibid.72
 Tutor vel administrator pupilli rem vendens, potest iure proprio vt consanguineus rem retrahere. 388.2.280
 Tutor contrahens super re spectante ad pupillum, praesumitur nomine pupilli. 389.1.290
 Tutores plures condemnati simpliciter ad reddendam rationem tutelae, intelligitur pro rata solidum. 469.1.117

Vacatio. Inter vacationem beneficii ipso iure ob penam facti, & ob vacationem ob iuris dispositionem id dictantis, differentia, & eius genuina ratio redditur. 764.67
 Venditio alicuius rei extenditur ad rem accessoriam coherentem aut pertinentem. 439.2.102
 in Venditione alicuius speciei si sit factum instrumentum quarentigiatum venditor praesice compellitur ad tradendum. 306.2.27
 Vendita equa, vacca, ancilla, seu asina quando censentur venditus pullus, vitulus, agnus, &c. etiam si non exprimat. 439.2.103
 Venditor condemnatus ad restitutionem pretij ob lationem, ex l. 2. C. de rescinden. ven. compellitur rem tradere, etiam si sententia non exprimat. 405.2.40
 Verbum (in praemissis) quo vtitur Tridentinum, ad omnia praecedentia refertur, iuxta eius grammaticalem significationem. 75.1.60
 Verbum (vt accepimus) positum in gratia facta ad petitionem partis, ad eius narratiua refertur, & non ad assertionem Principis. 143.2.169
 Appositum in gratia motu proprio facta non ad narratiua partis, sed principis assertionem refertur. ibid.170
 Verbum impersonale (vt asseritur) non refertur ad imperantem; & ideo ad eius verificationem non adstringitur. ibid.171
 Verbum praeteriti temporis imperfecti in subiuunctiuo etiam ad futurum respicit. 420.1.169
 Verbum (restitutio) importat fructus restitutionem, vbi aliàs ex vi iudicij solent venire, non aliter. 421.1.177
 Verbum (reddere) iuris interpretatione etiam restitutionem significat. 422.1.191
 Verbum (cum pertinentiis) est vniuersale sui naturae, comprehendens honores, onera, seruitudes, & omnia necessaria ad rem ipsam principalem. 441.2.126
 Verbum (pertinere) latissime patet. 442.1.127
 Verba l. 2. ver. quate ff. de priuil. credi. expendantur in proposito, cui mirabiliter conducunt. 9.1.31
 Verba l. si non obtulit §. si ex conuentione ff. de re iud. expendantur. ibid.37
 Verba l. si non obtulit §. ex conuentione ff. de re iud. vltimis ponderantur. ibid.39
 Verba